

MIANTRAČ

ČETRTEK, 18. APRIL 2013 / ŠTEVILKA 1003,
LETO XIX / POŠTNINA PLAČANA PRI POŠTI
6310 IZOLA - ISOLA / CENA: 1,20 EUR

9789612440671

Foto: Žele

Rdeče zvečer, jutranji mir

Neverjetno, kako pomembni so večeri za naslednja jutra in cele dneve. Stari ljudje so rekli, da se po večeru dan pozna in zato so mirno spali, kadar je bilo nebo zvečer rdeče obarvano, ko pa je bilo temno so vedeli, da bo dež in se tudi niso sekirali. Mi pa se sekiramo kar naprej.

(Mef) Kako tudi ne, če pa večino stvari, ki vplivajo na naše življenje izvemo zvečer. Zato so tja umeščene vse najpomembnejše informativne oddaje, ki skrbijo predvsem za to, da nam vzamejo spanec in nas napolnijo s skrbmi in slabo voljo. Zato je prav presenetljivo, da je Davčna uprava seznam davčnih dolžnikov objavila točno opoldne in nam na ta način omogočila, da smo si vsaj malo oddahnili, ko se nismo našli na spisku "zločincev", ki uničujejo to državo. Zelo mogoče je tudi, da so to storili opoldne zato, da si ljudje ne delajo stroškov doma ampak so surfali po netu v službi, seveda na državne stroške. In tako je država še enkrat sama sebi zabila avtogol.

V večernih urah so namreč že nastopili tisti, ki so prišli pojasniti, da od vsega skupaj ne bo nič, da je večina dolžnikov že v stečaju in da bomo od slabe milijarde morda iztržili kakšnih deset milijonov Eurov. Vsekakor premalo, da bi rešili državo. Včasih bi se sekiral prav zaradi tega, ker bi me skrbelo za državo, zdaj me to ne skrbi prav nič, saj tudi države prav nič ne skrbi, kako bomo preživeli državljani. Še najlažje predsednik države, ki bo hodil naokoli z zastavo na rami in na ta način dvigal domovinsko zavest. Pa nisem prepričan, da bo zadoščalo. Ali ne bi bilo bolje, da bi ta popravek prepustil kakšnemu bivšemu gradbenemu delavcu, ki bi za 400 Eurov mesečno hodil naokoli z državno zastavo.

Nekoč smo poznali samoprispevke. Z njimi smo gradili ceste in vodovode, ki so potem postali državna last in nam jih država zdaj zaračunava. Delavci so se odrekli delu plače za investicije v njihovi tovarni, potem pa jo je nekdo polastnil in jih poslal na cesto. Ali pa izolska rokometna dvorana, ki so jo dejansko zgradili vsi izolski športniki, zdaj pa je last občine, ki jim jo zaračunava. Predstavljajte si, da bi država danes razpisala samoprispevek za pokrivanje minusa v državnem proračunu. Prepričan sem, da bi ga podprla le predsednica vlade in morda njena družina. Vsi ostali pa bi kimali s figo v žepu. Zato me prav nič ne skrbi za državo. Saj tudi njih ne.

Foto: Ambroz

Bajsi kl

Prihaja poletje
in z njim doživetje
sonca na plaži
avtomobila v garaži.

Komaj čakam da grem na kolo,
da se peljem čez svetilnik,
ko je najbolj lepo.
Ko ptice še spijo,
valovi ležijo,
le kakšen mopedist,
ki vozi tam, kjer se ne sme,
zato imam čelado,
nikoli se ne ve.

Za sindikalni turizem bo že

Mali oglas tedna:

PODARIM priznanje za
osamosvojitve Slovenije 1991
www.bolha.com

Podarim tole sramoto, ali menjam za
plačilo treh položnic za elektriko. Dost
imam 22 let nafukavanja!

Simobil
Povej nekaj lepega

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel št. 040 410 743

POOBlašČENI
PRODAJALEC

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

Pisma iz metropole

Vsak resen regijski časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova.

Vsaki 14 dni za Mandrač razmišlja o življenju tam in o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi. Pazljivo branje vam želimo. Avtor kolumne izraža svoje mnenje, ki ni nujno enako mnenju uredništva.

Opera Metropolitana

piše: Zoran Odič (za Izolane Zoki)

BILO JE NEKOČ V AMERIKI

Charles »Lucky« Luciano je bil srečen človek. Ko je zmagal v spopadu petih največjih mafijskih družin, mu policija, detektivi, FBI in podobni niso mogli ničesar dokazati, čeprav sta Chicago in New York plavala v krvi. Bil je spoštovan businessman, dokler mu davkarija ni dokazala, da ni plačal par tisoč dolarjev davka. Drobiž, tako za državo, kot tudi za Luckyja, ampak moral je v zapor. In, seveda, plačal je dolg, tako državi, kakor tudi davkariji.

Država ga je predčasno pomilostila, ker je ameriški vojski pomagal pri izkrcavanju na Sicilijo, kjer je mafija organizirala "mostobrane" in vodnike za vojake. Lucky je nadaljeval z vodenjem mafijske družbe v ZDA, policija in FBI so zaradi vojne pomoči mižali na eno, drugo oko pa je bilo odprto za najhujše oblike dejavnosti – umori, mamila, trgovina z orožjem in belim blagom in neplačevanje davkov. Vse lepo in prav. Pobijajte se med sabo, samo najprej plačajte davke. Tako je bilo nekoč v Ameriki. Tudi v Sloveniji.

Danes se točno ve, kdo ne plačuje davkov, ne ve pa se, kako bi jih lahko izterjali. Stara mamica je bila pred nekaj tedni obsojena na sedem mesecev zapora, ker je ukradla tri pločevinke paštete in par klobas. Večmilijonski dolžnik davkariji pa se obnaša, kot da je sam njen lastnik. Kako se šele obnašajo tisti, ki dolgujejo več deset milijonov? Kot lastniki države in državljanov? Skoraj milijardo evrov so državi (**a država smo mi vsi**) dolžni tipi, ki dolgujejo 5000 evrov davka že več kot tri mesece. Če bi samo ta denar izterjali, ne bi rabili nobenih novih kreditov za odplačevanje fiskalnih dolgov. Tisti, ki so plačani in dobro živijo od davčne politike, tega ne znajo. Nekompetentni so. Zato se prepirajo o vpisu slabe banke v Ustavo, kot, da bi to nekaj spremenilo. V resnici nas takšni ljudje spravljajo v dolžniško suženjstvo.

V antičnem svetu, Grčiji in Rimu, suženj ni rabil skrbeti za nič drugega, kot za opravljanje svojih nalog. Hrana, obleka, stanovanje, delovnik in prosti čas so bili točno odrejeni. Ko so jih gospodarji osvobodili, so jokali, ker niso znali ničesar drugega, kot biti sužnji. Eden od manj „poznanih“ starih filozofov je za prijatelje pripravil veselico, ko so ga zaradi dolgov obsodili na suženjstvo: **»Od danes mi ni treba več skrbeti ne za stanovanje, ne za hrano in pijačo, ne za obleke. Od danes sem suženj.«**

Jožef Makai je danes priznan madžarski novinar. Pred nekaj desetletji je bil priznan vojvodinski novinar, ki je skupaj z Laciko Danko in Akošem Komaromijem pisal za časopis madžarske manjšine Hetnap (7 dni) v Subotici. Ko je Milošević osvobodil Vojvodino od Madžarov, sta Bracka Kertes in Vojislav Šešelj za njimi razpisala tiralice, tudi za Lacikino soprogo, zdravnico, in šestmesečnim sinom Davidom. Prijatelji smo bili še iz osemdesetih let prejšnjega stoletja. Malo sem jim pomagal.

Na Madžarskem je Jožef postal največji kritik aktualnega predsednika vlade, Orbana. Kakor se spodobi je ostal brez službe. Prijatelj, lastnik lokalne radijske postaje, ga je zaposlil kot urednika spletne strani, da preživi. Klical me je pred nekaj dnevi, ves zaskrbljen, kaj se dogaja s Slovenijo? Dolgovi, prihod trojke, ni gospodarskih programov, ni nekdanjih gospodarskih velikanov Iskre, Metalne, TAM-a, bonitetne hiše napovedujejo katastrofo. Tolažim ga, da so Francija, Italija, Španija, da o Grčiji, Cipru in Irski niti ne govorim, celo ZDA, po vseh relevantnih gospodarskih pokazateljih, v hujšem položaju od Slovenije. Prebral sem mu, kaj je napisal prof. Mencinger, ki ne pristaja na tezo, da nam ni rešitve. Da so ocene Moodysa in drugih bonitetnih hiš prenapihnjene in dodatno podpihujejo psihološko inflacijo. Da je treba razmišljati, a ne panično dvigovati davka na promet. Zakaj ga raje ne bi zmanjšali, pa pocenili porabo in povečali potrošnjo? Večja potrošnja proizvaja večjo proivodnjo in prekine inflacijsko spiralo. Malo sem ga potolažil.

Zdaj nam ostane samo, da »trojke« obiščejo Italijo, Francijo in, čeprav ni v evroconi, Ameriko, sicer najbolj zadolženo državo, nesposobno plačila svojih dolgov in poplačila kredita. Povprečen ameriški državljan je obremenjen s 50.000 \$ državnega dolga. Kje so srečni časi Luckyja Luciana?

POBUDA

Izola z novimi krožišči v "giro"

Občina Izola dolgoročno načrtuje, da bi se vsa obstoječa križišča spremenila v krožišča, seveda tam kjer je to primerno.

Kot prvo je bilo lansko leto v začasno krožišče preurejeno križišče ob avtokampu Jadranka. Prejšnji teden pa so v okviru rednih vzdrževalnih del izolske komunale stekla dela za ureditev začasnega krožišča med Prešernovo, Kajuhovo in Bazoviško ulico. Po ureditvi omenjenega krožišča se bo pristopilo k začasni preureditvi križišča v krožišče v Jagodju med Prešernovo, Južno cesto in neimenovano ulico, ki vodi v Simonov zaliv. Začasne izvedbe se izvajajo zaradi analize pretokov in kvalitetnejše dokončne umestitve krožišč.

Sledila bo ureditev krožišča na novi vpadnici v Izolo. Ker je potrebno urediti še nekatere premoženjsko - pravne zadeve, občina pričakuje pridobitev gradbenega dovoljenja v naslednjih mesecih, ko bo predvidoma objavljen tudi javni razpis za izbiro izvajalca.

Pogodbe za služnostno in stavbno pravico z Agencijo Republike Slovenije za okolje na območju hudournika pa je občina že sklenila. V teku je tudi odkup zemljišč na trasi vpadnice v predvideni vrednosti dobrih 900.000 evrov. S tem bo večji del obveznosti občine, ki predstavljajo premoženjsko pravne zadeve in pridobitev gradbenega dovoljenja, izpolnjen.

Pretežni del izvedbe investicije financira DARS. Ker se načrtovano odprtje predora Markovec zaradi vloženih revizijskih zahtevkov zamika v naslednje leto, bo tudi priključek za Izolo odprt sorazmerno pozneje.

SZJ

Dela so bila zaključena v rekordnem času

MANJŠA

HIŠNA POPRAVILA

in VZDRŽEVALNA DELA

Lauriano Stefanič s.p.

MOB.: 041/ 703 - 927

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 05/ 640 00 10, fax. 05/ 640 00 15,

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Marjan Motoh (karikaturist) Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,20 EUR. / Polletna naročnina: 29 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel.05/ 640 0010 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

Tudi april brez seje občinskega sveta

Po januarju mesecu, ki je ostal brez seje občinskega sveta, bodo izolski občinski svetniki počivali tudi aprila, saj je naslednja seja napovedana šele za 16. maj. Optimisti pravijo, da občina in svetniki na ta način varčujejo s proračunskim denarjem, kritiki pa pravijo, da se demokracija poslavlja iz naše države.

Občinski svet, tudi po spremeni-nem Statutu Občine Izola, opravlja zelo konkretne naloge, sprejema odloke, proračun občine, kupuje in prodaja nepremičnine, imenuje različne kadre in podobno, prav nikjer pa ni zapisano, da sprejema strategijo za gospodarski preporod občine, za spremembo sistema socialnih pomoči, za zagotavljanje življenjskega minimuma občanov in podobno.

Očitno občinske strokovne službe za april niso pripravile dovolj vsebin, ki bi jih občinski svetniki obravnavali in sprejemali, zato so se aprilski seji očitno odrekli. Tobra vest za občinski proračun a nič kaj dobra vest za občane oziroma za vse, ki upajo, da se bomo v Izoli le začeli dogovarjati kako in kaj bomo vozili naš voz naprej. Strateško vodenje občine nam, kljub visokoletečim napovedim pač ne gre najbolje od rok. Kako sicer razumeti, da smo sprejeli turistično strategijo v kateri je zapisan razvoj elitnega turizma, potem pa se opremo na sindikalnega.

Ali pa strategija reorganizacije Centra za kulturo, šport in prireditve, ki naj bi ga združili s turizmom, potem

pa nenadoma razmišljamo o tem, da bi ga ukinili, čeprav smo za strategijo plačali več kot 50 tisoč Eurov.

Ali pa odločitev o organizaciji Občinskega stanovanjskega sklada, ki bo tudi vzdrževal stanovanja, na koncu pa vse pristane pri Komunali. Pa desetletja predlagana izredna seja o izolskem gospodarstvu, ki se spremeni v propagandno seja za sončne elektrarne.

Skratka, občinski svetniki bi se imeli o čem pogovarjati, če že nimajo o čem odločati.

Mef

Večnamensko otroško igrišče v Livadah

Konec maja bodo v Livadah ob ulici Zvonimirja Miloša krajani pridobili novo otroško igrišče. Namenjeno bo predvsem otrokom od 6. do 12. leta starosti, na njem pa bodo urejeni manjše nogometno igrišče z umetno travo in igrala.

Izvajalec del, podjetje Godina, d.o.o., je z deli pričelo prejšnji teden. Poleg manjšega nogometnega igrišča in igral, kot so gugalna vrv, plezalna piramida 3D in valovita klop v funkciji igrala ali klopi za sedenje, bo v okviru igrišča urejen tudi paviljon z nepremičnimi lesenimi mizami in klopmi. Sredi igrišča bosta v teren vstavljena nastavka za postavitev drogov za mrežo za badminton ali odbojko. Prav tako bosta na igrišču dva gola z mrežo.

Vrednost investicije je 48.000 evrov proračunskih sredstev. Tako Občina nadaljuje z urejanjem novih otroških igrišč, ki nastajajo v tesnem sodelovanju s krajani, upoštevajoč njihove želje ter ob strokovni podpori izkušenih projektantov.

SZJ

Na žalost pa vsi ostali, s stroko vred, o tovrstnih projektih izvemo šele, ko kopač že globoko zakoplje v izolsko prst. Tako smo se naprimer že pred enim tednom spraševali, kaj se na tem območju dogaja, na kar nas je opozorilo nekaj krajanov, ki jim ravno tako ni bilo vse jasno. No, skrivnost je razrešena. Gremo na naslednjo!

AM

Prispevajte za higieno

Izolski Rdeči križ organizira akcijo zbiranja različnih higienskih pripomočkov (pralni praški, mila, vložki, čistila, sanitarne potrebščine, zobne paste itd.)

V času od 15. aprila do 31. maja 2013 bodo te artikole prevzemali na sedežu Rdečega križa, Ob starem zidovju 5, vsak dan od 8.00 do 13.00 ure.

Prepričani so, da bodo Izolani tudi tokrat priskočili na pomoč tistim, ki pomoč najbolj potrebujejo.

Hkrati sporočajo, da so vse 4 tone hrane iz evropskih rezerv že pošle, hkrati pa so izvedeli, da iz republiških skladišč RK zaenkrat ne bodo deležni bovih paketov in da je vse pristalo na ramenih občine. Toda tudi občina, ki že doslej veliko prispeva, nima vreče brez dna.

Manjši izbruh navdušenja

Barbara Motoh Bračnanov

Nisem pretirano bojazljiv človek, ampak trenutno me je precej strah, ko vidim poštarja. Vsak dan mi namreč prinese novo grozljivo pismo enega od distributerjev nečesa, kar uporabljam. Z gospo na Elektru sva itak že skoraj na ti, prijazna gospa na vodovodu me spozna že po glasu, internet pa itak ni nujna dobrina, tako da z njimi se sploh niti ne ukvarjam, ker sem se odločila, da lahko preživim tudi brez. Ampak ker vidim da v svojem strahu pred poštarji nisem ravno osamljena se mi zdi, da smo resnično postali država absurda. Da sploh ne zgubljam besed o raznih dokladah in poenostavljenih računalniških sistemih, ki imajo več napak kot ementalec lukenj, seveda pa so najbolj verodostojen vir informacij, kar obstaja. Če računalnik pravi, da imam dve nepremičnine, imam dve nepremičnine, aneda, tudi če druge ni nikjer. Je pač fiktivna, tako kot fiktivni dobiček in fiktivne obresti na fiktivne prihranke, samo tisto, kar pobere država zaradi tega proč, je pa realno, prav nič fiktivno. In ko dokažeš, da se motijo, se seveda napake ne odpravljajo za nazaj. Važno je, da se sistem ne moti. Škoda, ker ne moremo navadni državljani istega izgovora uporabiti za svoje obveznosti, na primer: „Moj sistem pravi, da mi ni treba plačevati elektrike... Ups, kaj moram? Dobro, bomo upoštevali od 1.4. dalje. Za nazaj žal ne moremo spreminjati odločbe sistema...“ Se bojim, da ne bi šlo skozi, kaj pravite?

Potem se lahko za spremembo še odpravite na banko, da bi poskusili dobiti kredit. To je šele zabava! Potrebuješ vsaj dva poroka, od katerih vsak zastavi štiri ledvice in šest očesnih zrkel za nekaj, kar ti itak z obrestmi poberejo nazaj. Poleg tega pa še pogodbo za nedoločen čas, podpisano na dan križanja Kristusa in veljavno do konca obstoja vesolja. Pa seveda zanesljivega delodajalca, ne takšnega, ki se financira takrat, ko so višje instance dobre volje in likvidne. Nič lažjega! Po tej logiki lahko do kredita pridejo smo tisti, ki ga v bistvu ne potrebujejo, ampak po tem načelu itak funkcionira cela država, tako da nas to ne bi smelo presenetiti.

Da se vrnem nazaj na začetek - dragi dobavitelji vsega, kar pač uporabljamo in koristimo ter dragi uradniki visoko spoštovanih in cenjenih institucij - računov, položnic in obračunov ne pozabljamo zato, ker se pač ne spomnimo da jih imamo ali ker moramo plačati luksuzni privez za jahto. Ne pozabimo jih. Ključujejo nas v glavo vsak dan znova, sevajo iz predala, kamor jih skrijemo, in ponoči kričijo tako glasno, da si moramo zatisniti ušesa, da lahko spimo. VEMO, da so tam, samo nekako ne pridejo skozi prazne bančne račune, ustavijo se neke v vesolju internetnih transakcij in lebdiijo nad nami, med sateliti in odpadnimi vijaki, ki krožijo okoli zemlje. Razumem, da je potrebno stvari poravnati, ne živim v nikakršni iluziji o brezplačnem univerzumu. Bilo bi pa lepo če bi z nami, večnimi dolžniki, ravnali človeško. Pomanjkanje denarja ti ne odvzame biti in človeškosti, ne spremeni te v vesoljca z zelenimi tipalkami, in tudi zadnje trohice razuma ne izgubimo. Smo še vedno takšni kot vedno. Zato ni treba ljudem jemati še dostojanstva, če že nimajo ravno na pretek ničesar drugega. Stvari se da povedati tako ali drugače. In včasih bi se bilo morda dobro ustaviti in razmisliti o "drugače". Ker v nasprotnem primeru ste vi tisti, ki ste marsovci, s tipalkami ali brez. Pa si vtipkajte to v računalnik, mogoče obstaja možnost, da vas google opomnik opozori še na to, kot vas opozarja na izklope, odklope in podobne vsakodnevnne obveznosti. Bi šlo tako?

Kolumna je novinarska zvrst v kateri avtor izraža svoja osebna mnenja, ki so lahko enaka ali pa različna od mnenja uredništva.

Črnograditelji so upravičeno zaskrbljeni

Občina Izola je dobro vedela, kaj bo zraslo na hribu, ko je dala soglasje za gradnjo kmetije Bužekjan. Po objavi Črnačeve uredbe so na upravni enoti dobili 141 vlog za manj zahtevne objekte, nekateri jih zdaj že umikajo, saj so dejansko priznali črnograditeljstvo. Država ima premalo inšpektorjev za vse črnograditelje.

V prejšnjem Mandraču smo objavili povzetek pogovora z Brankom Andrejašičem, načelnikom izolske Upravne enote, predvsem v delu, ko je pojasnjeval izdajo gradbenega dovoljenja za kmetijo Bužekjan. Glede na to, da smo vendarle vse bolj občutljivi na posege v prostor pa je pogovor nanese tudi na nekatera druga vprašanja, zato ga objavljamo v celoti.

- Ponovimo, kako to, da ste izdali gredebno dovoljenje za tako velik objekt na hribu.

- Vsi prosilci, ki so od spremembe občinskega odloka iz leta 2003 prišli k nam z vlogo za gradbeno dovoljenje za gradnjo na kmetijskem območju so morali imeti dve soglasji. Soglasje po tem spremenjenem členu za gradnjo in soglasje na projekt, tako da je občina točno vedela na kakšen projekt je dala soglasje. Tudi pri Bužekjanu. Sicer bi se lahko kasneje zgodilo, da bi rekli, da so mislili, da bo zgrajenega nekaj majhnega in bi se vse končalo s pripombami na račun dela Upravne enote. Zato je moral vsak prosilec prinesiti obe soglasji in tudi Edi Bužekjan je imel obe.

- Od kod ta zahteva po dveh soglasjih?

- To sem zahteval zato, da se zavarujemo pred morebitnimi kasnejšimi očitki, češ, kaj smo mi dopustili. Treba je vedeti, da sem prvo gradbeno dovoljenje podpisal leta 1986 in v teh letih sem se naučil tega upravnega samozaščitnega ravnanja.

- Očitno je delovalo tudi v primeru kmetije Bužekjan.

- Naj ponovim, da sploh ne poznam Edija Bužekjana, nikoli ni bil pri meni, nikoli nisem z njim govoril in niti ne vem kako izgleda. Enako ne bi poznal odvetnika Senice, če ga ne bi videval na televiziji, saj tudi z njim nisem nikoli komuniciral. Pri nas je to zadevo vodila Liljana Sovdat in jaz sem se z njo seznanil takrat, ko mi je vso dokumentacijo prinesla v pisarno in rekla: "Načelnik, kaj naj naredimo, saj spomeniško varstvo ne reagira na našo vlogo v zvezi z užekjanom." Naročil sem ji naj jih še enkrat pokliče in preveri, kaj se dogaja. To je tudi storila a ni dobila nobenega konkretnega odgovora.

Manj spretni so že padli

Takrat sem tudi prvič podrobneje pogledal ta spis in vprašal, od kod tako velika gradnja. Ampak, obe soglasji sta bili tam in vsi ostali dokumenti tudi. Tam so bila vsa soglasja in enostavno nismo imeli argumenta s katerim bi vlogo zavrnil. Edina možnost je bilo spomeniško varstvo, ki pa se ni izreklo niti do takrat veljavnega zakonskega roka, zato se je po zakonu štel, da je soglasje dano. Kasneje so sicer spremenili zakon in določili, da lahko tudi po roku dajo negativno mnenje, vendar, če zaradi tega investitorju nastane škoda jo mora država povrniti. Lahko si mislite kakšne odškodnine bi morali plačevati za različne projekte.

- To je bilo leta 2007.

- Res je in že takrat smo imeli tukaj vse mogoče inšpekcije. Takrat niso pregledovali finančnih transakcij ampak upavni postopek, čeprav danes ljudje radi enačijo eno in drugo. Ko so me ob izbruhu afere klicali z radia ali so bili kriminalisti že pri meni sem jim odgovoril, da ne, saj so bili že pred šestimi leti.

- So spomeničarji sploh pojasnili, zakaj so tako zavlačevali z njihovim mnenjem?

- Kot rečeno smo jih z Upravne enote klicali tudi par dni pred iztekom roka v katerem bi morali izdati soglasje pa se ni zgodilo nič. Treba je vedeti, da bi tudi v primeru zavrnitve soglasja najverjetneje sledila pritožba investitorja na Ministrstvo za kulturo, saj je Zavod sodil pod to ministrstvo, potem bi Ministrstvo dokončno odločilo. Ko so na Zavodu dobili našo odločbo v vednost so izdali krepko prepozno nekakšno zavrnitev, vendar na takšen način, da vse skupaj ni imelo ne glave ne repa - niti možnosti pritožbe.

Nasploh pa bi se Zavod po mojem skromnem mnenju lahko formalno pravno spuščal le v oblikovanje in umeščanje objekta v prostor, ne pa v to ali je gradnja dovoljena ali ne. To je že storila občina s tem, ko je sprejela spremembo (danes sporno) odloka in si dodelila pravico odločanja o tem, kje in komu bo lahko izjemoma dovolila gradnjo nove kmetije na kmetijskih zemljiščih. Upravna enota nima nobene pravice presojati ali je prav, da je nekdo dobil občinsko soglasje ali ne, ampak je njena naloga zagotoviti zakonito vodenje postopka po prejemu konkretne vloge.

- Takrat to ni bil edini primer takšne vloge.

Mi smo v času od uveljavitve spremembe občinskega odloka pa do najprej zamrznitve (Ustavno sodišče) nato razveljavitve te točke odloka (občina), na podlagi soglasij Občine Izola, izdali 15 gradbenih dovoljenj fizičnim osebam, zato zaradi varstva osebnih podatkov na tem mestu ne morem navajati imen. Izdali smo 15 gradbenih dovoljenj za gradnjo manj zahtevnih objektov (kmetij in gospodarskih objektov), ter 8 gradbenih dovoljenj za gradnjo nezahtevnih objektov, kamor sodijo kmečke lope. Vse to na podlagi predhodnih soglasij Občine Izola. Ali so koga zavrnil in zakaj oziroma ali si je kdo med postopkom premislil pa mi na upravni enoti ne moremo vedeti.

- Kdo je izdajal soglasja na izolski občini?

- Soglasja je izdajal župan-županja, kako so sprejemali te odločitve in ali so pri tem sodelovali kakšni strokovni organi pa res ne vem, ker je naša naloga, da skrbimo za zakonitost postopka od prejema vloge na Upravni enoti pa do izdaje ali neizdaje dovoljenja.

- Ste sploh koga zavrnil?

Seveda so bile tudi zavrnitve npr. vloga za gradnjo velike nove kmetije-investitor Malija d.o.o., ki je najprej dobil obe soglasji občine nato pa preklic soglasja. Če je soglasje za Bužekjana dala županja Breda Pečan je to za Malijo d.o.o. izdal župan Klokočevnik, ampak takrat je, eno z drugim, očitno že šlo čez rob.

Moje osebno mnenje je, da je bila sprememba občinskega odloka lahko dobra rešitev, če je ne bi izrabili. Brez te spremembe verjetno ne bi bilo niti hitre ceste mimo Izole, saj je bila tam predvidena odstranitev dveh kmetij. Brez spremembe odloka ne bi mogli, po poprejšnjem soglasju občine, graditi na bližnjem kmetijskem zemljišču, ampak na območju, ki bi ga za nadomestne gradnje kmetij, po mnenju Ministrstva, morala določiti občina znotraj stavbnih zemljišč. Lahko da bi bilo to neke v Kortah, čeprav ima dotični kmet vse kmetijske površine tukaj v Pivolu. In mi bi morali, tako, kot bomo zavrnilo veliko večino vlog po novi uredbi za 141 nezahtevnih objektov, zavrniti tudi njihovo vlogo za gradnjo nove kmetije tam, kjer zdaj stoji. Na nedavnem sestanku na Ministrstvu sem pripomnil, da je takšno razmišljanje o določitvi nadomestnih zemljišč za gradnjo rešničnih kmetij za prave kmete povsem birokratsko in neživiljsko.

- Ste govorili tudi o Črnačevi uredbi?

- Sestanek je bil namenjen analizi te uredbe. Je pa zanimivo, kako razmišljajo na ministrstvih.. Pojasnili smo jim, da občine niso mogle biti pripravljene, saj je bil rok za uveljavitev uredbe 7 dni po objavi- pa še rok je začel teči v soboto, naslednji petek pa je bila že uveljavljena. Jasno je, da občina v tem času ne more sprejeti prostorskega načrta, ki bi jo zavaroval pred takimi horuk akcijami graditeljev. **Če bi določili razumen rok za uveljavitev, to je npr. 90 dni, se v prostoru najverjetneje ne bi zgodila škoda, vendar potem nekateri najbrž ne bi uspeli legalizirati tistega kar so zdaj lahko legalizirali.** Poleg tega so občine, ki dovoljujejo gradnjo nezahtevnih objektov, po prejšnji uredbi se omejevale na velikost 30 m², z novo uredbo pa so teoretično lahko legalizirali tiste do 150 m², če je besedilo nekega odloka to dopuščalo.

- Je bila sprememba uredbe sploh potrebna?

- Kje pa. Prejšnja je bila bistveno bolj uravnotežena od spremenjene, tudi v primeru gradnje začasnih gostinskih objektov sezonskega značaja. Zdaj jih v uredbi več ni, zato se je večina takih "izolskih" objektov znašla med manj zahtevnimi objekti za katere je treba imeti gradbeno dovoljenje za manj zahtevne objekte. Vem, da se bodo ljudje jezili na Upravno enoto ampak mi nismo nič krivi. Teh turističnih objektov ni več v uredbi, razen ko gre za tipске objekte, ki so atestirani. Čim boš poskušal sam kaj sestaviti bo to manj zahteven objekt in bo potrebno gradbeno dovoljenje.

(nadaljevanje na naslednji strani)

Malija z okolico je črnograditeljski raj

- **Stroke kot da ni več.**

- Žal stroka dostikrat nima prave besede. Problem je v tem, da v Sloveniji očitno predpis lahko spremeni skoraj vsak, ki je na nekem položaju, neglede na to ali je strokovnjak na tistem področju ali ne. To se ne dogaja samo na področju posegov v okolje ampak tudi na področju prava, financ in še kje. Pa ne gre za to, da v Sloveniji nimamo strokovnjakov s teh področij, vendar jih imamo preveč v službi politike.

- **Veliko pripomb in jeze pa pokasirate na Upravni enoti.**

- Res je, tako moji sodelavci kot jaz sam. Vem, da obrekujejo levo in desno ampak jaz sem še vedno tukaj in mirno spim, ker nisem nikomur dal ničesar kar mu ne bi smel dati, razen če sem naredil napako, katere se ne zavedam, in tudi meni nihče ni dal nič takega, kar bi moral prijavljati protikorupcijski komisiji. Jaz vem, da ljudje o meni govorijo marsikaj in tega ne morem preprečiti, ker opravljam pač tako delo. Skoraj vsak dan je tukaj nekdo, ki bi rad kaj gradil malo mimo zakonov in normalno je, da te ljudje ne morejo imeti radi, če jih zavrneš ali zahtevaš od njih tisto, česar ne morejo dobiti.

- **Tudi marsikdo od izolskih črnograditeljev je te dni na trnih.**

- Nekateri so zelo zaskrbljeni. Tukaj so krediti, izdane inšpekcijske odločbe, pri nas ne dobijo dovoljenja za spremembo gradbenega dovoljenja in zdaj je panika. Tudi kupci so postali bolj previdni kot pred tem in ne moreš jim prodati tistega kar ni legalizirano, čeprav nekaterim še uspe. Večini pa ne in zdaj se začenejo finančne stiske in problemi ki se jih ne da rešiti tako kot pred leti.

- **Od kod prihajajo črnograditelji?**

- Veliko jih je iz notranjosti Slovenije, predvsem pa so tisti večji graditelji. Tudi domačini so, vendar v veliki večini z manjšimi objekti in odstopanju od dovoljenj.

- **Kako bo z vlogami za nezahtevne in enostavne objekte, ki ste jih prejeli ob sprejemu uredbe?**

- Skupaj mislim, da je bilo 141 vlog v glavnem za nezahtevne objekte, ki pa so vsi relativno veliki - precej takih od 100 do 150 m², tako kot je dopuščala uredba. Imamo senike, kleti, zidance, kmečke lope, vsem pa smo povedali, da bomo vse vloge za posege na kmetijskih zemljiščih zavrnil. Tako se nam zdaj že pojavljajo umiki nekaterih vlog, mislim, da je takšnih že sedem, ker so ljudje ugotovili, da gre za nevaren postopek. Namreč, *ko mi zavrne vlogo za gradnjo ali legalizacijo že zgrajenega objekta, gre zavrnitev tudi na inšpekcijske službe* in tam inšpektor zlahka ugotovi, da je nekdo že nekaj zgradil na črno in bi zdaj to legaliziral, tako da ima vse podatke na mizi. Poleg tega mi izdamo še odločbo o degradaciji in uzurpaciji prostora, kar tudi nekaj stane, zato bo umikov še več.

Nekateri pa so enostavno ugotovili, da država s tako skromnimi inšpekcijskimi službami še dolgo ne bo prišla do vseh črnograditeljev in niso storili ničesar. **D.M.**

Država nič ne ve o telovadnici

V Izoli radi porečemo in tudi v Mandraču smo zapisali, da smo edina občina ki je brez srednješolske telovadnice. Projektov oziroma razmišljanj o njej je bilo že veliko a je na koncu vedno ostalo pri uporabi telovadnice v Arrigoniju in rokometne dvorane v Kraški. Tako nam šole zasedajo dvorane, občina pa še doplačuje za njihovo uporabo.

Direktor Centra za kulturo, šport in prireditve je namreč povedal, da Ministrstvo srednjim šolam refundira najem telovadnic v višini 10 Eur na uro, njihova cena pa je v resnici 17 Eurov, tako da dejansko občina sofinancira razliko v višini 7 Eur na uro.

Ker je bilo slišati tudi informacije, da je bil projekt gradnje srednješolske telovadnice v Izoli skoraj nared smo na Ministrstvo za izobraževanje, šolstvo in šport povprašali, ali se Izoli vendarle obeta normalna telovadnica, ki bi jo država tudi sofinancirala.

Telovadnice ni v proračunu

Iz službe za obveščanje javnosti omenjenega Ministrstva smo dobili kratek a jasn odgovor:

Najmanjše šolskega prostora za izvajanje pouka športne vzgoje je v pristojnosti šol v skladu z Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja. Ravnatelj je odgovoren za izvedbo izobraževalnega programa, sredstva za izvedbo pa v skladu z metodologijo financiranja šolam zagotavlja država. Šole, ki nimajo ustreznih prostorov za športno vzgojo, morajo slednje najemati v svoji bližnji okolici. Cena najema je stvar dogovora in povpraševanja na trgu, res pa je, da najemodajalci pri določanju višine najemnine praviloma premalokrat upoštevajo, da so šole neprofitne pravne osebe, ki delujejo v javnem interesu.

Nesojeni Mladinski center Arrigoni

Izola ni edina slovenska občina kjer so srednje šole brez telovadnice. Ministrstvo ni nikoli naročalo projektne in investicijske dokumentacije, je pa po naših informacijah to počela občina, ki je projektirala novo športno dvorano. V letu 2001 je bila med Občino Izola in (takratnim) Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport podpisana pogodba o sofinanciranju gradnje prizidka in adaptacijo srednje šole Pietro Coppo v Izoli, kjer pa je v 3. členu zapisano, da "je strankama znano, da gradnja telovadnice ni v programu investicij ministrstva in da bo do gradnje navedene telovadnice prišlo potem, ko oz. če bo gradnja uvrščena v program investicij". V kasnejših letih ni prišlo do uvrstitve te investicije (telovadnice) v proračun.

Vse je na pol

Izola trenutno premore tri šolske telovadnice, ki jih upravljajo tri osnovne šole in dvorano v Arrigoniju ter rokometno dvorano v Kraški, ki sta v prvi vrsti namenjena športni dejavnosti. Delno to velja tudi za telovadnico Livade, ki jo uporabljajo nekateri športni kolektivi za treninge in tekmovanja, vendar tudi ta telovadnica ne zasluži imena športna dvorana. Med drugim ne premore niti tribun, saj zložitljivih, ki jih je pred časom kupila občina, ne morejo več uporabljati.

Poleg tega v štirih od petih dvoran pušča streha, v nobeni od njih ni mogoče pripraviti normalno ozvočene prireditve, težave so z gardebami itd. Občina se pripravlja na popravilo strehe na Kraški, OŠ Vojke Šmuc pa razmišlja o novogradnji. **ur**

Vile ostajajo, barake se rušijo

Medtem ko se cela država ukvarja s tem, kako porušiti veliko leseno vilo z bazenom v Triglavskem parku, pa stvari v Izoli potekajo bistveno hitreje. Seveda ne pri vseh enako hitro in ne enako dosledno, a vendarle.

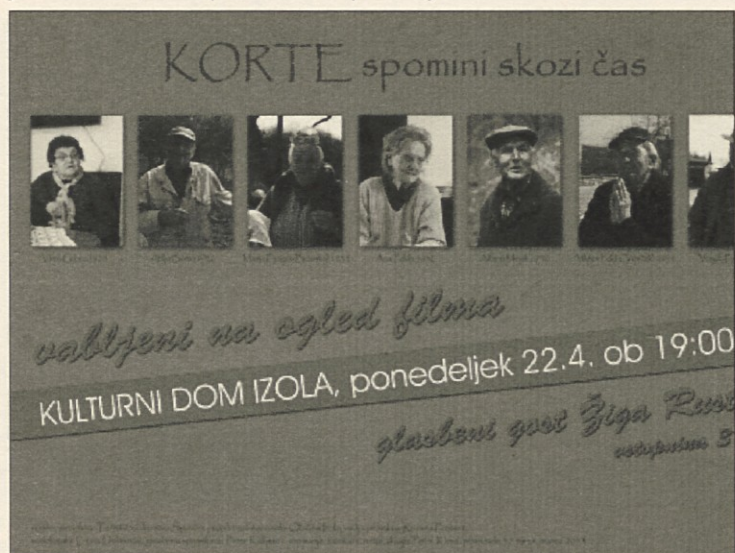
V nekaterih primerih so se našle poti do legalizacije, kot na primeru bazena ob hiši bivšega ministra, v primeru kmečke ute s fotografije pa ne pomaga nobena zavora, čeprav objekt ne moti nikogar.

Gradbeni inšpektor je namreč opravil ogled parcel med Podbeldverjem in Simonovim zalivom (406 k.o. Malija) in ugotovil, da je tam, brez ustreznih dovoljenj, postavljenih pet objektov. Občina Izola, kot lastnica zemljišča, sicer soglašala s postavitvijo enostavnega montažnega objekta velikosti 3x3 za shranjevanje kmetijskega orodja in pridelkov, vendar je objekt za 70 cm večji in zato ga mora lastnik, po nalogu inšpektorja, odstraniti ali "zmanjšati". Tudi njegovo vlogo, naj ga legalizirajo po novi uredbi, so zavrgli, čeprav gre za res minimalno odstopanje in barako uporablja izključno za kmetovanje in nikakor za bivanje. Vsi njegovi obiski pri županu so bili brez uspeha, formalni mlini pa so ga tudi spregledali. Glede na to, da podobna usoda čaka še nekaj podobnih objektov v dolini, bomo o tem pisali v naslednjem Mandraču. **ur**

Korte prihajajo v Kulturni dom

Premiera kratkega dokumentarca Spomini skozi čas, delo kortežanskega turističnega društva Šparžin, je bila pred nekaj tedni v Kortah. Zanimanje pa je tako veliko, da bo ponovitev že v ponedeljek v izolskem Kulturnem domu.

V ponedeljek bo Turistično društvo Šparžin iz Kort ponovilo predvajanje dokumentarnega filma Spomini skozi čas, tokrat v izolskem Kulturnem domu. Dokumentarec v režiji Petra Kleve, idejna vodja pa je Rozana Prešern, je nastal skoraj po naključju, a predstavlja edinstven dokument življenja na izolskem podeželju v zgodnjih povojnih časih.

Rozana Prešern pravi, da je bil prvotni namen projekta predvsem ta, da na trak posnamejo besede tistih ta najstarejših krajanov, a slednji so goli besedi dodali še vsebino, ki je še kako pomembna, sploh v času, ko se kraj kot takšen spreminja. Kot pravi Prešernova: "Ni skrivnost, da kortežansko narečje izginja, zato smo si želeli posneti to originalni besedo naših starejših krajanov. In zgodilo se je, da so nam krajanji začeli pripovedovati zgodbe o tem, kako se je v Kortah in v okolici živelo v povojnih, časih, pa tudi med vojno. Njihove izkušnje so nad nami naredile tako močan vtis, da smo se odločili, da iz posnetega materiala pripravimo kratek dokumentarni film."

V dokumentarcu v glavni vlogi nastopajo domačini, rojeni med leti 1928 in 1935: Vilma Grbec, Atilijo Bonin, Marija Panger, Ana Felda, Albino Mejak, Viktor Felda in Vergilij Panger. V časih, o katerih pripovedujejo v dokumentarcu, je bila slika Kort povsem drugačna od današnje. "Pred kamero so se povsem odprli in pripovedovali zgodbe, ki so jih že dolgo nosili v sebi. Povedali so nam, kako je bilo nekoč v teh krajih težko, kako je bila glavna skrb ta, da bi dobili kaj za pod zob, saj lakota je bila nekakšna stalnica. Povedali pa so tudi, kako so morali skrivati slovensko besedo v času fašizma.

V kraju, kjer je od vedno bivalo slovensko govoreče prebivalstvo." Društvo Šparžin je uradno sicer turistično društvo, v praksi pa se predvsem trudi ohraniti kulturno dediščino izolskega podeželja, od besede, pa do navad in običajev, med katere sodi tudi nabiranje zelišč in trav, ki se odlično podajo s fritajo. Mimogrede, za vse tiste, ki jih domače fritaje s "travami" še posebej veselijo, a ne poznajo zelišč, bodo Šparžinke 18. maja organizirale pohod po vodnih virih, med katerim bodo prikazale tudi, katera zelišča so užitna, tisti ta leni pa se lahko samo za nakup le teh zgledimo na sedežu društva. Trenutno to šteje kakšnih sedemdeset članov, od katerih jih je polovica aktivnih, redno pa pridobivajo nove: "Samo v času od premiere dokumentarca so se nam priključili trije novi člani. To je res lep občutek," je povedala Prešernova.

Ker se kortežansko narečje izgublja v času, so posebej veseli, da je v zadnjem obdobju dobil skorajda elitni status, saj ga govori še zelo malo mladih, a tisti, ki ga obvladajo, ga nič več ne skrivajo, oziroma, se kar malo pohvalijo z njim. In tudi zato, pravi Prešernova, je v pripravi slovar kortežanskega narečja, delo mladega fanta iz Kort, ki je menda že zdaj težek kakšnih petsto strani. Dokumentarec bo na sporedu v ponedeljek, v izolskem Kulturnem domu, ob 19.00 uri. Vstopnina bo 3 eur, število kart pa bo seveda omejeno.

AM

Selma Chicco dobila Frana Gerbiča

Izolanka Selma Chicco Hajdin je v Cerknici prejela nagrado Frana Gerbiča, namenjeno glasbenim pedagogom. Prejela jo je za svoje delo z nadebudnimi obalnimi pianisti, ki pridno žanjejo uspehe tudi na mednarodnih tekmovanjih.

Zveza slovenskih glasbenih šol je 3. aprila 2013 v Kulturnem domu v Cerknici organizirala svečano podelitev nagrad in priznanj Frana Gerbiča. Selma Chicco Hajdin, prof. je prejemnica priznanja Frana Gerbiča v letu 2013.

Nagrado za življenjsko delo sta prejela Egidij Gašperšič in Branko Čepin, priznanja za izjemne uspehe na področju vzgoje in izobraževanja ter glasbenega poustvarjanja pa Ksenija Trovšek Brlek, Ema Zapušek, Miran Majcen, Dalibor Bernatovič ter Izolanka Selma Chicco Hajdin.

Selma Chicco Hajdin, s stalnim prebivališčem Kraška ulica 10 a,

Izola, po izobrazbi profesorica klavirja je zaposlena na Glasbeni šoli Koper, na delovnem mestu učiteljica klavirja.

Svojo glasbeno pot je začela na koprski glasbeni šoli, v razredu prof. Lilije Kranjec. Kot zelo perspektivna dijakinja je za svoje uspehe na različnih področjih prejela državno Titovo štipendijo.

Študij klavirja je nadaljevala na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu red. prof. Dubravke Tomšič – Srebotnjak, kjer je tudi z odliko diplomirala. V času študija je kot solistka ali v komorni skupini veliko nastopala doma in v Italiji, Avstriji, Bosni in Hercegovini ter Makedoniji. Izpopolnjevala se je pri vrhunskih klavirskih pedagogih kot so: Arbo Valdma, profesor svetovnega slovesa, ki poučuje na Visoki šoli za glasbo v Kölnu, Lee Kum-Sing, profesor na glasbeni akademiji v Vancouvru, Marie Francoise-Bouquet, priznana profesorica na pariškem državnem konservatoriju, Detlef Kraus, mednarodno priznani specialist za Brahmsa in drugi.

Od leta 1995 poučuje klavir na Glasbeni šoli Koper ter od leta 1999 tudi na Umetniški gimnaziji v Kopru. Njeni učenci in dijaki so prejeli prek osemdeset priznanj in nagrad na regijskih, državnih in mednarodnih tekmovanjih. Največkrat so posegli po prvih nagradah ter absolutno prvih mestih.

Selma Chicco Hajdin je izjemna klavirska pedagoginja, ki je v svoji sedaj že skoraj 20 letni poklicni karieri navdušila številna mlada srca za klavirsko igro in umetniško izražanje skozi glasbo. Veliko svojih varovancev je popeljala na pot študija glasbe na akademije v Sloveniji in v tujini in nekateri med njimi so danes uspešni glasbeniki na slovenskih in mednarodnih odrih ali pa svoje znanje z enako ljubeznijo prenašajo na mlade rodove glasbenikov.

ur

Parecag 31, tel.: 05 672 20 10

VELIKA IZBIRA OKRASNIH RASTLIN:
za parke, vrtove, cvetlična korita ...

SADIKE:

pelargonij,
verben, daliet,
enoletnic ...

35 LET TRADICIJE

Tudi zelišča so del ponudbe

Govorimo o zeliščih, ki so jih staroselci od vedno nabirali zato, da so jedem, predvsem "fritajam" dajali okus. Okus, ki ga danes povezujemo predvsem z Istro. Šparglje sicer poznamo vsi, zato pa so čemaž, regrad koromač danes skoraj eksotika.

V sklopu akcije **Kilometer nič** smo se v Izoli že navadili, da ko pride sezona ene od lokalnih specialitet, to praviloma dobimo v večini domačih gostiln po enotni ceni. Letos so se, nekoliko nepričakovano, ribjim jedem pridružile zelišča, ki so aktualna v zgodnji pomladi: šparglji, regrad, koromač in čemaž. In seveda jajca.

Na novinarski konferenci prejšnji četrtek so predstavniki občine, turističnega združenja, gostincev in podeželskih društev predstavili skupno akcijo v okviru projekta **Kilometer nič** z naslovom »Erbe per ovi«, dobesedno "trave za jajca", ki bo na izolskem podeželju potekala od 12. aprila do 18. maja.

V akcijo so vključene Gostilna Korte, hiša Torkla, turistična kmetija Medljan in gostilna Panorama, kjer bodo dober mesec dni gostom ponujali "fritajo" iz mešanih zelišč po enotni ceni 6 evrov. Porcije, za katere so gostinci povedali, da jih ponujajo po izjemno ugodni ceni, bodo "težke" dve jajci in 50 dekagramov zelišč, torej nekakšna predjed, a to je le del ponudbe zelišč v tem obdobju. Seveda bo vsaka gostilna imela tudi povsem svojo ponudbo različnih jedi s šparglji, regradom, čemažem in ostalimi sezonskimi zelišči.

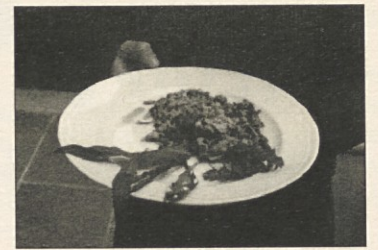
Ker je nabiranje zelišč dolgotrajno delo, bodo pri tem pomagali člani vseh treh podeželskih društev iz Kort, Cetor in Malije.

Župan Igor Kolenc je na današnji predstavitvi projekta poudaril usmeritev izolskega gostinstva in turizma. "Gradimo na tistem, kar je domače in lokalno, na tistem, kar imamo. Pred dvema letoma smo začeli prvo akcijo **Kilometer nič** s tednom pedočev, nad katero v začetku gostinci niso bili ravno navdušeni. Zdaj pa se je situacija obrnila. Izola postaja s projekti, ki spodbujajo lokalno hrano, prepoznavna. Prvo leto je bilo na tednu pedočev prodanih nekaj več kot 300 kilogramov teh školjk, lani 3,2 toni, letos pa smo kljub slabemu vremenu ostali na

enaki ravni kot lani. To je velik uspeh," je povedal Kolenc, ki je dodal, da je ocenjuje, da lahko naši kraji postanejo priljubljena destinacija za gurmane.

Danilo Markočič, direktor Turističnega združenja Izola, sicer organizator akcij **Kilometer nič**, je razložil zamisel projekta Erbe per ovi. "Gre za projekt, ki se navezuje na zgodovino naših krajev, ko so Šavrinke v Trstu prodajale zelišča in jajca. Tržačani pa so iz njih delali fritaje," je dejal Markočič.

Na tiskovni konferenci je bila prisotna tudi Rozana Prešern, aktivna članica društva Šparžin iz Kort, ki je z zgodovinarjem Albertom Pucerjem pripravila recepte in opise zdravih zelišč.

Povedala je, da je nekoč nabiranje danes že skoraj pozabljenih zelišč omogočilo domačinom, da so dobili nekaj za pod zob, poudarila pa je tudi pomen takih skupnih projektov za razvoj podeželja, saj ne ta način širimo prepoznavnost kraja. "Kortezani smo zelo ponosni, ko se o nas sliši v medijih," je povedala Prožana Prešern in dodala, da gre pri zeliščih, ki jih akcija ponuja, za izjemno zdravo hrano, ki so jo včasih ljudje pogosto pripravljali, "danes pa smo morda preveč leni, da bi se odpravili v gozd ali na travnik pobirati zelišča". In verjetno ima tudi prav.

Gostilničarji, ki so vključeni v akcijo so povedali, da so prve tovrstne akcije zelo veseli in v slogi vidijo priložnost, saj število gostov zadnja leta, predvsem zaradi krize, vidno upada. Kot je povedal Marjan Novak iz gostilne Korte, je najbolj opazno pomanjkanje gostov iz Italije. Ti danes predstavljajo le še kakšnih petnajst odstotkov vseh gostov, pred leti pa so bili v veliki večini. "Kriza pa se seveda pozna tudi pri naših, domačih gostih, a ljudje še vedno radi kaj pojejo zunaj, a se vedno bolj pogosto odločijo za cenejše, preprostejše jedi."

Akcija se bo zaključila v soboto, 18. maja, z vodenim pohodom po vodnih virih izolskega podeželja, ko bodo udeleženci spoznavali videz divjih zelišč in njihove okuse.

AM

Ribica je zamenjala Ribi Vrača se čas sindikalnih dopustov

V četrtek je Izolska gostinska ponudba pridobila plavajočo ribjo osmico. Po več letih predelovanja nekdanjega splava Hidra, s katerim so med drugim gradili izolski valobran, sta lastnika Boštjan Kodrič in Igor Rojc uradno otvorila delovanje nove ribje osmice. Ta zaseda lokacijo, ki je bila nekaj prejšnjih desetletij dom ponosa izolskega ribištva, ladji Riba 1 in Riba 2.

Sodeč po otvoritvi, na kateri se je zbralo izjemno število radovednežev in prijateljev, je Ribica dobrodošla v mestu ribištva. In če bo s tem Izolo obiskalo še nekaj več gurmanskih gostov, pa toliko boljše. Od viška ne boli glava, pravijo.

AM

V torek je Izolo obiskal predsednik Kmetijskego združenja Slovenije, Cveto Zupančič. Namen obiska je bil zagotavljanje ugodnih pogojev članom KGZD-ja. Tako so na Belvederju Turistično združenje, KGZD, Hotel Belvedere in Hotel Delfin podpisali pismo o nameri "ugodnosti članstva".

S programom želijo približati Slovensko morje in dati dodatne možnosti Sloveskim kmetom in njihovim družinam za poletni oddih, pravijo na Turističnem združenju.

Akcija bo članom KGZS, teh je menda okoli 120.000, zagotavljala ugodne pogoje počitnikovanja v našem kraju, seveda pa se v Turističnem združenju v bodoče nadejajo tudi sodelovanja ostalih partnerjev in soustvarjalcev izolske turistične ponudbe, so še dodali.

Pismo o nameri bo zagotovo Izoli pripomoglo, da bo pridobila nekaj novih gostov, in očitno je, da se uresničuje zamisel nekdanje županje Brede Pečan o mestu s tremi zvezdicami, kategorija v kateri se večina Izolanov odlično počuti, in v kateri stanuje tudi sindikalni turizem.

ur

V Izoli se igra tudi tenis

NOGOMET

3. SNL - zahod

Rezultati 18. kroga

Tabor Sežana : Rudar Trbovlje 1:1 (0:0)
 AH Mas Tech : Adria 3:2 (2:1)
 Kamnik : Jadran Dekani 0:3 (0:0)
 Bilje : Tolmin 2:2 (1:0)
 Ivančna Gorica : Izola 2:1 (1:1)
 Zagorje : Brda 3:1 (0:1)

Ivančna Gorica - Izola 2:1 (1:1)
 Ivančna Gorica, Stadion Ivančna Gorica, gledalcev: 50

Izola: Rupnik Anže, Vatovec Rok, Pijalič Ernest, Mehič Almi, Podgajski Bostian (58' Zafred Mitja), Peroša Matej, Božič Mark (87' Davidović David), Zemljak Matej, Tadič Željko, Kremenović Darko (32' Burkić Emir), Božičič Saša

Strelci: 0:1 Božič Mark (3'), 1:1 Đajič Milan (10'), 2:1 Đajič Milan (49')

Izključitve: Peroša Matej (27')

Mladi nogometaši v Izoli

V soboto, 13.4.2013, je na izol-skem stadionu potekal 5. Mednarodni turnir U10 v nogometu. Sodelovalo je 16 ekip oz. 230 otrok.

MNK Izola je sodelovala z dvema ekipama. Na turnirju je bilo odigranih 36 tekem, vsaka ekipa je imela vsaj 4 tekme.

Najboljši igralec turnirja je bil **Tian Lesjak** iz NK Ilirija, najboljši vratar pa **Megalej Lukič** iz NK Krka.

Končni vrstni red: 1.mesto: NK Ilirija, 2.mesto: NK Domžale, 3.mesto: NK Krka, 4.mesto: NK Pobrežje, 5.mesto: MNK Izola A...

ROKOMET

Rokometašem se je utrgalo

Saj ni, da bi kdajkoli dvomili v njihove sposobnosti. Ampak njihove dosedanje predstave na gostovanjih kljub prizadevanju tudi letos, do tega vikenda, niso prinesle pozitivnega premika. Edino zmago v gosteh so lani zabeležili ob koncu prvenstva, v soboto pa so ta »dosežek« povečali kar za sto odstotkov. Pa ne gre zgolj za težko pričakovano zmago, pač pa za poseben uspeh naših fantov. Po sredini tekmi, ko so doma po zahtevnem boju ugnali Krško, so Sevnico tokrat spravili na kolena. V štirih dneh so tako osvojili štiri točke, ki so prišle ob zelo pravem času. Z njimi so si Izolani, ki nastopajo kompletni z **Janom Gorelo** in **Juretom Jelovčanom**, skoraj zagotovo že zagotovili obstanek v ligi, čeprav je do konca prvenstva še šest krogov.

Izola - Krško 33:29 (15:14)

IP Izola: Jurič 2, Jelovčan 5, Dolenc, Gorela 2, Božič 9, Kojič, Bubnič, Čosić 1, Koštric, Ponikvar Tine, Redžić, Fidel 3, Smolnik 5, Ponikvar Tomaž, Slobodnik, Kevič, **Trener:** Borut Hren

Prvenstveni premor je izolskim rokometašem precej koristil.

V dvoboju s Krškim so tako imeli dovolj moči, da so vztrajali do konca, kajti gostje so kljub zadnjemu mestu na lestevici grizli skorajda do zadnjih minut. Sprva so ti povedli s 5:2, a so jih naši ujeli na šesti točki.

Pet minut pred polčasom so Izoli prvič povedli in z minimalnim naskokom tudi odšli na odmor. Prednost so zatem sprva podvojili, a je dvojna izključitev v domačih vrstah omogočila Krškemu izenačenje pri 17:17.

Sredi drugega dela je Izola vodila za štiri gole (25:21), a je bil izid deset minut zatem znova izenačen na 26. **Tine Ponikvar** je pri 28:27 preprečil izenačenje iz protinapada, nakar je **Jurič** dvakrat zadel in fantje so tekmo v zadnjih treh minutah rutinirano pripeljali do konca.

Sevnica - Izola 20:36 (9:17)

IP Izola: Ti. Ponikvar, Jurič 6, Jelovčan 5, Dolenc, Božič 8 (1), Gorela 1, Bubnič, Čosić 7, Kojič 1, Koštric, Redžić 2, Marković 1 (1), Fidel 2, Smolnik 2 (1), To. Ponikvar, Slobodnik, Kevič. **Trener:** Borut Hren

O tekmi pravzaprav ni veliko povedati. Ekipi sta bili enakovredni le v uvodnih minutah, do pete točke, zatem pa so naši fantje stopili na plin in srečanje odločili že ob koncu prvega dela. Pomemben faktor pri naših je bila obramba: **Dragan Kevič** je pobiral vse po vrsti, pa tudi obrambna linija je delovala b.p. Izolanom so tokrat skorajda vse žoge letele v mrežo. Izjema so le trije streli, ki sta jih domača vratarja uspela obraniti.

Izola je tako superiorno gospodarila na parketu in odigrala nepozabno srečanje. Slednje je še dodatno dvignilo samozavest moštva, ki ga zdaj čakajo trije domači dvoboji: Ormož (20. aprila), Ribnica (27. aprila) in Sviš (8. maja).

Borut Hren, trener Izole: »Končno se nam je odprlo tudi na gostovanjih in upam, da bomo to še kdaj ponovili. Naša obramba je bila odlična, s protinapadi pa smo prišli do lahkkih golov.«

Peter Božič, IP Izola: »Tekma je bila fantastična. Sevnici nismo dovolili igrati, nam pa sta se sproščeni nastop in čvrsta obramba obrestovala z obilico zadetkov.«

ROKOMET - ŽENSKE

Izolanke izenačile

Starejše deklice A (letnik 98 in mlajše) nadaljujejo tekmovanja za uvrstitev od 01. - 06. mesta v državi. V soboto, 13.04. so gostile vrstnice iz Nakleja.

ŽRK Izola : ZRK Naklo Tržič 25:25 (12:13)

V zelo izenačeni tekmi z veliko tehničnimi napakami Izolank v napadu in nekoliko boljšo igro v obrambi smo na koncu dosegli neodločen rezultat. Povprečna igra v prvem polčasu in veliko boljša, predvsem v obrambi, v drugem polčasu, posledica česar so bili uspešni protinapadi, kakor tudi dobra igra **Lucije Klarića**, **Anamarije Baruca**, **Alessie Švagelj** ter **Silvije Jurič** v napadu, so nas pripeljali v vodstvo, kar pa ob zgrešenih sedemmetrovkah ob zaključku tekme ni zadoščalo za zmago.

Sodnika nam nista priznala gola v zaključku prvega polčasa ob pisku sirene. Dovolila sta zelo grobo igro gostij v obrambi brez kaznovanja za prekrške.

Zadetek so dosegle **Lucija Klarića** 9, **Anamarija Baruca** 6, **Alessia Švagelj** 4, **Silvija Jurič** 3, **Lara Maslo** 2, **Vanja Paliska** 1. Z obrambami se je izkazala vratarica **Lucija Rebec**.

Igrale so še **Ajla Burkič**, **Nea Cendak**, **Lejla Mujanović**, **Erika Mavri** ter vratarke **Nika Štrancar**, in **Soraya Drinic**.

V soboto 20. 4. ob 12.00 bodo izolske starejše deklice A v domači dvorani gostile ekipo **ŽRK Celjske Mesnine** Vabljeni!!!

Starejše deklice B (letnik 1999 in mlajše) so v nedeljo, 14. 4. V Logatcu odigrale turnir za uvrstitev od 7. - 9. mesta v tekmovanju RZS. V zelo izenačeni konkurenci so dosegle 9. mesto, z malo več sreče in poguma bi lahko bila uvrstitev tudi boljša, odločala je razlika v golih. Pohvaliti velja vse igralke, tudi mlajša dekleta letnika 2001, ki so dopolnile ekipo starejših.

ŽRK Izola : ZRK Mercator Ptuj 13:13 (7:6)

Tekma proti telesno močnejšim nasprotnicam je odlikovala naša dobra igra v obrambi. Imeli smo možnost za zmago, vendar smo v zadnjih sekundah dobili izenačujoči gol. Dekleta so se srčno borila v obrambi in napadu, vendar jim je za uspešen zaključek manjkalo nekaj moči in sreče. Za igro velja posebej pohvaliti vratarico **Petro Shurlo Toth** ter **Alessio Švagelj** in vse igralke za igro v obrambi. Zadetke so dosegle **Alessia Švagelj 8**, **Lejla Mujanović 2**, **Nea Čendak 1**, **Erika Mavri 1**, **Gaja Soršak 1**. Igrale so še **Vanja Paliska**, **Hana Perkat**, **Angela Killough**.

ŽRK Adria Transport Logatec : ŽRK Izola 17:14 (9:5)

Po obetavnem začetku naših deklet in vodstvu 6:3 so nasprotnice z osebno obrambo na naši najboljši strelki **Alessii Švagelj** prevzele tekmo v svoje roke. Zmedenost ostalih igralk v napadu je imela za posledico izgubo vodstva. V drugem polčasu smo zaigrali boljše, vendar nam je po dveh zaporednih tekmah zmanjkalo moči za boljši rezultat. Ponovno sta se izkazali vratarica **Petra Shurla Toth** ter **Alessia Švagelj**.

Zadetke so dosegle **Alessia Švagelj 9**, **Lejla Mujanović 2**, **Vanja Paliska 2**, **Gaja Soršak 1**. Igrale so še **Nea Čendak**, **Erika Mavri**, **Hana Perkat**, **Angela Killough**.

ŽRK Adria Transport Logatec : ZRK Mercator Ptuj 11 : 10 (7:6)

Trener **Uroš Zavrtanik**

VESLANJE

Ob koncu minulega tedna je bila v Zagrebu dvodnevna - 30. po vrsti - veslaška regata Croatia open 2013. Sodelovalo je preko 1200 veslačev iz 60 klubov in 12 držav: Avstrije, Bolgarije, Češke, Estonije, Hrvaške, Izraela, Makedonije, Slovaške, Slovenije, Srbije, Turčije in iz ZDA.

Tekmovali so tudi veslačice in veslači vseh 3 obalnih klubov: **VK Argo**, **VK Izola** in **VK Piran**. Člani **VK Argo**, so se po besedah trenerja **Iztoka Butinarja**, dobro odrezali: **Rajko Hrvat** (**VK Argo**), ki je veslal v kategoriji lahkinih veslačev LGW, je z 2. mestom v predtekmovanju zasedel 2. mesto. V popoldanskem finalu pa končno 5. mesto z majhnim zaostankom. 200 m pred ciljem je celo vodil. V nedeljo je tekmoval v kategoriji težkih veslačev in v B finalu zasedel 1. mesto, s tem, da ga je v predtekmovanju premagal le izraelski veslač, ki je v finalu zmagal.

Trener je pohvalil tudi veslanje pionirja **Gregorja Mezgeca**, ki je pobral zlato odličje v enojcu! V sobotni finale pa se je kot edina slovenska predstavica, uvrstila **Tinka Kerslika** (oba **VK Argo**).

Ista tekmovalka je skupaj z blejko **Evo Urevc**, v dvojnem dvojcu za mladinke, v nedeljskem finalnem obračunu prejela srebrno medaljo.

Tudi **Dean Maslo** (**VK Argo**) je v sobotnih tekmah v enojcih dokazal, da sodi med 4 najboljše slovenske veslače. Z dobrim in zavzetim veslanjem, si je prislužil mesto v kombiniranem slovenskem dvojnem dvojcu. Skupaj z mariborčanom **Žigo Zaričem**, sta tako uspešno nastopila tudi na nedeljskih tekmah.

Sebastjan Markežič (**VK Argo**) je skupaj s **Timom Mahnetom** (**VK Piran**), v soboto solidno veslal. V nedeljo pa je dobro veslal tudi v enojcu.

Trener **Iztok Butinar** je bil po regati zadovoljen s pokazanim veslanjem svojih varovancev, predvsem pa z dejstvom, da so se **Tini**, **Rajku** in **Sebastjanu** odprle veliko možnosti za nastope v reprezentanci Slovenije.

NAMIZNI TENIS**Tri medalje Arrigoniju**

V soboto in nedeljo je v Logatcu potekalo 22. Državno prvenstvo RS za mladince in mladinke posamezno v dvojicah in mešanih dvojicah.

Najboljše se je odrezala **Urška Čokelj**, ki se je domov vrnila kar z dvema medaljama. V posameznem delu je **Urška** prišla do polfinala brez izgubljenega seta. V polfinalu je v enakovredni igri 2:4 zgubila proti kasnejši zmagovalki **Zali Veronik** iz Ravenskega interdiskonta. Pri mladincih se je najbolje odrezal **Erik Paulin** z uvrstitvijo med 8 najboljših. V četrtfinalu je nato gladko 0:4 zgubil proti **Darkotu Jorgiču** iz Hrastnika. Na glavni turnir in sicer med 32 se je uspelo uvrstiti še **Andreju Germeku**. Za med 16 je 1:3 zgubil proti **Darkotu Herganu** iz Cirkovc.

V igri dvojic sta **Maja Milenkovski** in **Urška Čokelj** v polfinalu izgubili 1:3 proti kasnejšim zmagovalkam **Nini Zupančič** in **Tjaši Mihevc** iz Logatca. Lep uspeh sta z uvrstitvijo med 8 dosegli tudi **Katrina Sterchi** in **Nika Naglič**, ki sta za med štiri 1:3 prav tako izgubili s kasnejšimi zmagovalkami prvenstva.

Erik Paulin je z logatčanom **Denijem Kožulom** prav tako prišel do bronaste medalje v dvojicah. V polfinalu sta 1:3 zgubila proti kasnejšima zmagovalcema **Patriku Sukiču** iz Keme in **Ludviku Peršolji** iz Vrtojbe. Brata **Andrej** in **Matej Germek** pa sta dosegla uvrstitev med 16 najboljših.

Erik Paulin in **Katrina Sterchi** sta se najbolje odrezala v mešanih dvojicah z uvrstitvijo med osem najboljših. Tudi ta par je 0:3 zgubil proti kasnejšim zmagovalcem prvenstva **Ludviku Peršolji** iz Vrtojbe in **Nini Zupančič** iz Logatca.

TENIS**Uvod v sezono z zmagami**

Prejšnji konec tedna je koprška Bonifika gostila teniško prvenstvo v različnih kategorijah. Na tekmovanju so sodelovali tudi tekmovalci iz Tenis kluba Igor z Belvederja. V mini tenisu so se pomerili **Črt Miklavc**, **Ruben Grilj**, **Tai Filipič** ter **Lovro** in **Lucija Bjelopetrovič**.

Starejši igralci so posegli tudi po vidnih uvrstitvah: **Peter Grzetič** je dosegel 1. mesto na B turnirju v kategoriji dečki do 13 let, **Tina Komac** 2. mesto na B turnirju v kategoriji deklice do 11 let. Zmagovalca A turnirja v kategoriji dečki in deklice do 13 let pa sta **Rok** in **Metka Komac**. (PK)

JADRANJE**Zaključena prva regata serije Audi Melges 32**

Ta konec tedna se je v italijanski Gaeti začela regatna sezona tudi za melgese 32. Na jadrnici Torpyone že nekaj let uspešno nastopata naša **Branko Brčin** in **Tomaž Čopi**, na Mascalzone Latino pa **Iztok Knafelc**. Vsi trije so se udeležili tudi otvoritvene regate v okviru letošnje »Audi Melges 32 Sailing Series«, na kateri se je v osmih regatah pomerilo šestnajst jadrnic iz šestih držav.

Torpyone je po prvih dveh dneh držala v rokah tretje mesto, a je morala zaključiti na sedmem, medtem ko je bila Mascalzone Latino na koncu deveta. Zmagala je posadka **Valentina Zavadnikova** na Team Synergy.

Gaeta je prvo od petih prizorišč letošnje serije Audi Melges 32. Naslednja regata se bo od 10. do 12. maja odvijala v Porto Ercole,

potem se bo karavana prestavila v Portoferraio (31. maj do 2. junij) ter v Torbole na Gardskem jezeru (12. do 14. julij). Zaključna regata in višek letošnje sezone bo svetovno prvenstvo v italijanskem Porto Rotondo od 16. do 22. septembra.

Udeležba na Trofeju mesta Piran manjša od pričakovane

Ta konec tedna se je v organizaciji ŠD Piran v Piranskem zalivu odvil 16. tradicionalni Trofej mesta Piran, skupaj z njim pa Memorial Plinio Tomasin, posvečen nekdanjemu predsedniku ŠD Piran. Udeležilo se ga je nekaj čez štirideset jadrcev iz slovenskih klubov ter gostov iz Italije, ena jadralka je jadrjala celo za romunsko zastavo. V lepem, sončnem vremenu in prijetnem srednjem vetru je organizator izpeljal šest regat.

Regata je bila razpisana za razrede optimist, laser 4.7, laser radial, fireball, evropa in 29-er.

Milan Morgan: »Regate so se udeležili optimisti, razočaran sem, da sta med laserji prišla samo dva otroka s Štajerske, od petih 29erjev sta prišla dva, fireballi so odpovedali v zadnjem trenutku. Na koncu smo naredili regato s 40 optimisti, dvema laserjema in dvema 29erjema. Po dolgem času smo uživali v lepem vremenu in naredili šest lepih regat.«

Med optimisti je bil najboljši **Rok Verderber** (JK Pirat) pred **Maro Turin** (JK Izola), na tretje mesto se je uvrstil **Klemen Semelbauer** (JK Pirat); med optimisti-kadeti je zmagal **Martin Fras** (JK Izola), drugi je bil **Daniel Cante** (ŠD Piran) in tretja **Gaja Pela** (CV Duino), v laserju 4.7 je **Lara Roš** (JK Vihar) premagala **Uršo Kraševac** (ŠJK), ekipa **Tidd/Lipovec** (JK Pirat) pa je bila v razredu 29er boljša od posadke **Babnik/Rebernik** (ŠD Piran).

DRUŠTVA SPOROČAJO**Obvestilo članom in podpornim članom DI Izola**

Obveščamo vas, da bomo v Društvu invalidov Izola 17.05.2013 Organizirali izlet po rudarskih krajih. Šli bomo v Zagorje ob Savi, kjer si bomo ogledali muzej rudarstva in mestni park z spomenikom dr. Drnovška, nato se bomo odpeljali v Hrastnik kjer si bomo ogledali steklarno. Po ogledu steklarne bomo odšli na kosilo na kmečki turizem.

Odhod: ob 08:00

Vabljeni k vpisu!

DRUŠTVO INVALIDOV OBČINE IZOLA**Telovadba**

Člane in podporne člane obveščamo, da imamo telovadbo vsak ponedeljek ob 10:30 uri. Vljudno vas vabimo k telovadbi!

DRUŠTVO BOLNIKOV Z OSTEOPOROZO

Društvo bolnikov z osteoporozo Izola vabi svoje redne in tudi nove članice k redni rekreativni vadbi (telovadbi).

Mesečni prispevek je 15 eur.

Informacije in prijave na tel. št.: 040/270 040 ali 05/641 45 63.

ČETRETEK 18. APRIL 2013

Kulturni dom Izola - mala dvorana - ob 19.00

Alfio ŠURAN**ZGODBA, O KATERI NE MOREMO GOVORITI**

Predstavitelj prve samostojne pesniške zbirke.

Avtorja bo predstavil Drago Mislej Mef

Galerija Insula - ob 20.00

otvoritev razstave

OD IDEJE DO ODTISA**10 LET GRAFIČNE SEKCIJE SQ-ART INSULA****PETEK 19. APRIL 2013**

Manziolijeva palača - ob 19.00

Delavnica o izolski zgodovini - predavanje

Izola in Cesar Karel Veliki

Kaj imata skupnega oziroma kako je prišlo do tega, da so Izolani postali podložniki nun iz Ogleja? Večer bo vodil Silvano Sau.

Mestna knjižnica Izola - ob 19.00

predavanje Obala v času antike

V predavanju bo predstavljeno obdobje osvajanja istrskega prostora v času Rimljanov. Govorili bomo o poselitvi naše obale v času širitve Rima, o Izoli in bližnjih najdiščih v antiki ter rimskih vilah ob obali S Jadrana. Posebej se bomo posvetili načinu življenja v teh razkošnih stanovanjskih in gospodarskih kompleksih ter spoznali življenje gospodarja, osvobojenca in sužnja. Predavala bo izr. prof. dr. Irena Lazar. Vstop je prost.

Moby Dick - ob 22.00

KONCERT SAMUEL LUCAS**SOBOTA 20. APRIL 2013**

Manziolijeva palača - ob 18.00

glasbeni večer

OMAGGIO AI CANTAUTORI ITALIANI

Nastopali bodo pevci Skupnosti italijanov Dante Alighieri: Branka Bevitori, Pia Chersicola, Kris Dassena, Romina Umer. Umetniški vodja: Erica Bognolo.

Klubu Malibu (pod stadionom) - ob 20.00

dobrodelni koncert Kontro Kankro

Nastopili bodo Dance Mamblita, El-vis in Stigliz

PONEDELJEK 22. APRIL 2013

Kulturni dom Izola - ob 19.00

predstavitelj filmske izpovedi

»KORTE SPOMIN SKOZI ČAS,**KAJ USE JE TUKALO NAŠE NONE IN NONOTE«**

V dokumentarnem filmu, nam domačini pripovedujejo zgodbe iz svoje mladosti. Ob predstavitvi filma, nam bo mladi avtor in pevec Žiga Rustja, premierno zapel pesem Istrska. Vstopnina: 3 eur

TOREK 23. APRIL 2013

Manziolijeva palača - ob 19.00

svetovni dan knjige

Literarni večer posvečen knjigi in Knjižnici Domenico Lovisato.

Kulturni dom Izola - ob 18.00

PLESNE MINIATURE 2013

Območno srečanje plesnih skupin Vstopnina: 4eur

SREDA 24. APRIL 2013

Kulturni dom Izola - ob 18.00

»NAŠA POMLAD«

Srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov Vstopnina: 4 eur

PETEK 26. APRIL 2013

Park Pietro Coppo Izola - ob 19.00

V POČASTITEV DNEVA UPORA PROTI OKUPATORJU - Krajša slovesnost.

25 **INSULA**
GALERIJA • GALLERIA

Vabimo vas na otvoritev razstave
OD IDEJE DO ODTISA
- 10 LET GRAFIČNE SEKCIJE
SQ-ART INSULA

ki bo v četrtek, 18. aprila ob 20. uri
v Galeriji Insula v Izoli.

Razstava bo na ogled do 10. maja 2013.

Vabimo vas na otvoritev razstave
MAJK MULAČEK
Patetiki - novi in stari

ki bo v torek, 23. aprila ob 19. uri v
Galeriji Pokrajinskega muzeja v Kopru.

Razstava bo odprta do 5. maja 2013.

Galerija Alga / Kristanov trg 1

Vabimo vas na ogled razstave slik
PRIDIH S SEVERA
Albina Kragelj

Cankarjev Dom, Ljubljana razstava
REGNUM HOMINIS
Paride Di Stefano
(Atelje Apeiron, Ljubljanska ulica, Izola)

Mestna knjižnica Izola

- Razstavljajo v mesecu aprilu: razstava likovnih del slikarske skupine Društva Morje - Univerze za tretje življenjsko obdobje iz Izole. Članice te skupine so svoja dela ustvarjale pod mentorstvom Ksenije Pfeifer, razstava ročno izdelanih predmetov Tamare Mikin iz Izole in mozaiki Jane Prinčič iz Lucije, razstava ročnih izdelkov Ljudmile Deželjin iz Izole, razstava izdelkov Nide Dudine in Ljubice Žvab iz Izole.
- Torkova pravljica ura - vsak torek ob 17. uri v pravljici sobi - Vabljeni otroci od dopolnjenega 4. leta starosti. Otroci naj s seboj prinesejo tudi copatke. Vstop je prost.
- Sobotna joga smeha Vadbata poteka vsako soboto od 10. do 11. ure v pravljici sobi. Vadbata vodi vaditeljica joge smeha Nataša Kitić. Udeležba je brezplačna! Prijavite se lahko tel.št.: 05)6631-282 ali na e-naslovu: izola@borzaznanja.si
- četrtek, 18. april 2013 ob 19:00: predavanje z naslovom Obala v času antike. V predavanju bo predstavljeno obdobje osvajanja istrskega prostora v času Rimljanov. Govorili bomo o poselitvi naše obale v času širitve Rima, o Izoli in bližnjih najdiščih v antiki ter rimskih vilah ob obali S Jadrana. Posebej se bomo posvetili načinu življenja v teh razkošnih stanovanjskih in gospodarskih kompleksih ter spoznali življenje gospodarja, osvobojenca in sužnja. Predavala bo izr. prof. dr. Irena Lazar. Vstop je prost.

SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE

Središče za samostojno učenje je namenjeno vsem, ki se želijo samostojno učiti ali izpopolniti svoje znanje s pomočjo multimedijskih programov (npr. za učenje tujih jezikov, računalništva), iskanju informacij prek spleta, pisanju dopisov, vlog za zaposlitev, seminarskih, raziskovalnih ali diplomskih nalog ter tiskanju. Učenje v središču je brezplačno, pogoj je članstvo v knjižnici ter vnaprejšnja rezervacija datuma in ure učenja. Dodatne informacije na tel.št.: (05)6631-282.

BORZA ZNANJA IZOLA

Vsakdo lahko nekoga nekaj nauči. Ali vsakdo ima neko znanje, ki ga lahko posreduje, deli z drugimi, nadgradi. To je princip delovanja Borze znanja. V Borzi znanja zbiramo, urejamo in posredujemo podatke o ljudeh, ki znanje iščejo in o ljudeh, ki znanje ponujajo. Predmet ponudbe in povpraševanja predstavljajo znanja, vedenja, veščine, spretnosti in informacije s kar najrazličnejših področij. Vse borzne informacije so brezplačne. Več informacij lahko dobite na tel.št.: tel.št.: 05 6631 282 ali na spletni strani www.borzaznanja.si

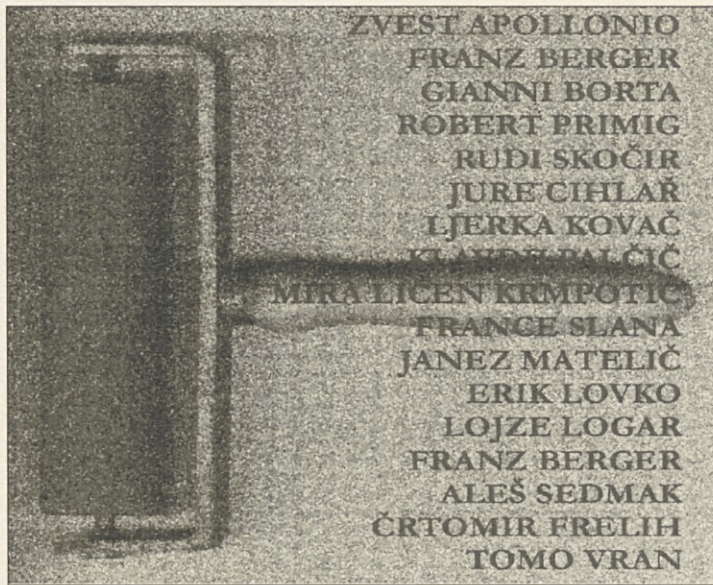
Popotovanje od ideje do odtisa

Tako so poimenovali razstavo grafik, ki jo bodo ob 10 letnici grafične sekcije Insula odprli drevi ob 20.00 uri v izolski galeriji Društva likovnih umetnikov Insula, v Smrekarjevi ulici. Na ogled bodo dela največjih mojstrov grafike s tega konca Slovenije.

Grafično sekcijo SQART so, pod okriljem Društva likovnih umetnikov Insula, ustanovili pred desetimi leti na pobudo akademskega slikarja, grafika specialista, Janeza Mateliča. V okviru njegovega ateljeja SQART, ki je tehnično omogočal raznovrstne grafične izvedbe, je bilo v tem času izvedenih več sto različnih grafičnih del. V projektu so sodelovali avtorji iz šestih držav.

Razstavna predstavitev v izolski galeriji Insula skuša gledalcu približati specifičnost postopka nastajanja grafičnega dela. Ideja, ki se primarno lahko udejanji v risbi, kolažni konstrukciji ali povsem nematerialni zamisli avtorjevega koncepta je na razstavi prezentirana ob zaključenem delu, odtisnjenim in dovršenim grafičnim listom. Razstavljena so dela šestnajstih, med seboj zelo različnih avtorjev. Predstavljajo se: Zvest Apollonio, Franz Berger, Gianni Borta, Robert Primig, Rudi Skočir, Jure Cihlar, Ljerka Kovač, Klavdij Palčič, Mira Ličen Krmpotič, France Slana, Janez Matelič, Erik Lovko, Lojze Logar, Franz Berger, Aleš Sedmak, Črtomir Frelih in Tomo Vran.

Grafika (grš. graphikos iz graphein - pisati) je v likovni umetnosti skupni naziv za vse tehnične načine razmnoževanja risb ali slik. Grafična umetnost je torej umetnost reproduciranja („odtisnjevanja“) risb (slik) na papir oziroma določeno drugo izbrano površino. Avtorska oziroma originalna umetniška grafika je za razliko od industrijske, ki tiska z avtomatičnimi tiskarskimi stroji po predlogah v neomejenih nakladah, tista, kjer mora biti avtorjeva ustvarjalnost navzoča od osnutka do končne izvedbe.

Umetniška grafika nastaja s pomočjo matrice, kar konkretno pomeni, da preliminarно vključuje unikatno risbo ali ustrezno materialno predlogo, ki se s kemijskim ali v zrcalni sliki s foto postopkom ročno prenese v zaključno izgotovitev. Najpomembnejše je, da je odtis grafičnega lista izveden ročno (neposredno z roko ali z ročnimi napravami) v omejeni nakladi. Vsak končan grafični list mora biti signiran in sicer s opisom in podpisom. To pomeni višino naklade in zaporedno številko odtisa, naslovom dela (ni obvezno), tehniko, letnico nastanka in lastno-ročnim podpisom avtorja. **Signatura je del grafičnega lista. Biti mora čitljiva in vidno napisana, vedno in samo z navadnim svinčnikom.** Za razliko od slike, kjer imamo en sam unikatni original je vsak grafični list, ki nastane po opisanem pravilnem postopku, kot odtis originalne matrice original. D.M.

V soboto, 13. aprila je bilo v Koprski glasbeni šoli Regijsko tekmovanje učencev harmonike na katerem je nastopilo več kot 40 učencev in komornih skupin Primorske. Tudi učenci glasbene šole Izola so se tekmovanja udeležili in domov prinesli zlata in srebrna priznanja, ter lepe zlate medalje (ročno delo varstveno delovnega centra Ajdovščina-Vipava).

V kategoriji KOMORNE SKUPINE-starejši je komorna skupina ETNOTOK glasbene šole Izola v kateri igrajo: violinistka Eris Šker, flavtistka Ana Birska Krušec, harmonikarja Sara Benčič in Mark Jakomin in kitarista Maj Felluga in Tadej Časar (mentorji: Mirjana Gvozdenac, Bojan Kuret, Dušan Kitić) prejela ZLATO priznanje. Solisti: Aljoša Kitić, Mark Jakomin in Sara Benčič SREBRNO priznanje in Timotej Korenika ZLATO priznanje. Čez 10 dni se bodo odpravili v Pulo na mednarodno tekmovanje. K.F.

Ekologija in umetnost

Cigaretni ogorki sodijo v pepelnik in ne v kanalizacijo, se glasi sporočilo, ki ga je s postavitvijo sedemnajstih opozorilnih mini inštalacij v obliki mega cigaretne ogorka Izolanom in obiskovalcem mesta poslal slikar Paride Di Stefano. V ateljeju Apeiron v Ljubljanski ulici je izdelal opozorilne mega ogorke in jih postavil vzdolž ulice. "Danes so cigaretni filtri narejeni tako, da so praktično neuničljivi in mi jih mečemo v kanalizacijo, od tam pa velikokrat končajo v morju. Pa to ne bi bilo potrebno, saj je v mestu veliko smetnjakov s pepelniki". Seveda so bili ogorki deležni zanimivih pogledov mimoidočih, le opozorilo so prebrali samo nekateri. Morda pa bo le zalego.

Kino Otok išče mlado žirijo

V nedeljo, 5. maja 2013, bo v Izoli prvič potekal Evropski dan mladega filmskega občinstva – brezplačen filmsko-vzgojni dogodek za mlade ljubitelje filma med 12. in 14. letom starosti.

Na Evropski dan mladega filmskega občinstva se zberejo mladi gledalci iz vse Evrope in med tremi filmi izberejo zmagovalca. Poleg slovenske Izole, ki si status filmskega mesta vsako leto utrjuje z mednarodnim festivalom Kino Otok – Isola Cinema, pri projektu sodelujejo naslednja evropska mesta: Erfurt (Nemčija), København (Danska), London (Velika Britanija), Sofija (Bolgarija), Torino (Italija), Valletta (Malta) in Vroclav (Poljska). Pester program filmskega dne v Izoli bo potekal v Art kinu Odeon in vključuje projekcije filmov, srečanja z znanimi slovenskimi filmskimi ustvarjalci ter izbor zmagovalnega filma po izboru mlade žirije. Na ogled bodo trije novi mladinski filmi iz treh evropskih držav: nizozemski *Cikcak mulc* (Vincent Bal, 2012), nemški *Vse narobe* (Bernd Sahling, 2013) in francoski animirani film *Trgovinica za samomore* (Patrice Leconte, 2012). Zmagovalni film po izboru mladih gledalcev iz osmih evropskih mest bo v Erfurtu še isti večer prejel nagrado Evropske filmske akademije po izboru mladega občinstva. Slavnostna podelitev bo v živo predvajana na večjezični spletni strani dogodka (yaa.europeanfilmawards.eu).

Filmski dan bo minil v smeha polni družbi Boštjana Gorenca – Pižame, ki bo stikal niti projekcij in spremljevalnega programa: srečanj z uveljavljenima režiserjema Mihom Hočevarjem in Mihom Knificem ter mladima igralcema Niko Manevski in Juretom Kreftom.

Izvedba evropskega Dneva mladega filmskega občinstva pomeni nadaljevanje že uveljavljenih aktivnosti na področju filmske vzgoje in nadaljevanje plodnega sodelovanja z osnovnimi šolami na Obali – zadnja leta smo se z njimi dobro povezali v okviru otroškega festivalskega programa Kinobalon. Poleg tega pa je projekt tudi izjemen uvod v 9. festival Kino Otok – Isola Cinema, ki bo potekal od 3. do 9. junija, poleg tega pa bo letos kot novost prinesel razširjen večdnevni filmski program za najmlajše z morskim imenom Podmornica. Ta se začne že po 20. maju! PRIJAVE ZBIRAJO NAJKASNEJE DO 26. APRILA 2013!

K prijavi vabijo mlade ljubitelje filma med 12. in 14. letom, ki se želijo poizkusiti v vlogi filmske žirije. Udeležba je za vse brezplačna, število udeležencev pa je omejeno! Prijavnica ter podrobnosti o programu in filmih so na voljo na spletni strani festivala Kino Otok (www.isolacinema.org).

Vinograd je slika vinogradnika in vinarja

Gost 66. Večernega klepeta z Zanimivimi Izolani v izolski Mestni knjižnici je bil Bruno Zaro, košarkar, carinik, ribič, predvsem pa vinar in vinogradnik, »Isolano a piu' non posso«, s koreninami družinskega drevesa, ki segajo v daljno leto 1348.

V pogovoru z Natašo Benčič, novinarko Radia Koper - Capodistria, je naš 66. večerni klepetavec razkril, da vinska trta dolga leta ni bila njegova prioriteta v življenju, pač pa vse drugo, sprava košarka, potem dolgih 26 let delo na carini.

Bil je celo prvi carinik, ki je nastopil službo na južni meji točno 8. oktobra leta 1991 ob 8.00 zjutraj, potem je vzporedno lovil ribe, več kot 10 let. Vemo, da so ribe, olivno olje in vino zapisani v genetskem zapisu ljudi, ki tukaj živimo in imamo svoj kraj radi. Tako je bil korak do vina in do vinogradništva tudi za Bruna nekaj povsem pričakovanega.

Bruno Zaro, ki se mu je tako mudilo na svet, da se je rodil na poti v koprsko porodnišnico, se svojega otroštva spominja kot mesteca, v katerem so se vsi poznali med seboj in z lahkoto našteje ducat starih izolskih ribičev, ki so ga medse vabili ob vrnitvi z morja. Pri 14-ih je bil uradno najvišji pionir v Sloveniji letnika 1958. To je bil začetek njegove košarkarske poti, ki je trajala dolgo, skoraj dve desetletji. Ob tem je pomenljivo pripomnil, da so kolektivni športi tisti, ki človeka naučijo borbenosti pa tudi uveljavljanja v ekipi in prilagajanja soigralcem in vse te lastnosti so koristne v nadaljnjem življenju, zlasti poslovnem.

Po tistem, ko je poizkusil s študijem sadjarstva in vinogradništva, je zakorakal v carinske vode. Pri tem je kot Istran, ki ljubi Istro kot celoto, doživljal mejo v Istri precej neprijetno. Podoživljal je boleče zgodbe, ki sta jih pripovedovali njegova mama in mamina teta o nebodigatreba meji med Koprom in Trstom po vojni, njemu pa se je zgodila ravno meja v sami Istri; meja, ki je zaradi formalnosti, ki so jih predpisovali ljudje, ki z istrsko realnostjo nimajo nič skupnega, pretrgala kmetijske in druge povezovalne poti, ki so bile med ljudmi in kraji prisotne stoletja.

Že kot carinik je imel popoldansko obrt in je vrsto let lovil ribe in jih prodajal gostincem. Njegova ribiška epizoda se je prenehala, ko je njegov oče kupil traktor. Takrat so že imeli približno tisoč trt na nekdanjih njihovi, čeprav nacionalizirani zemlji.

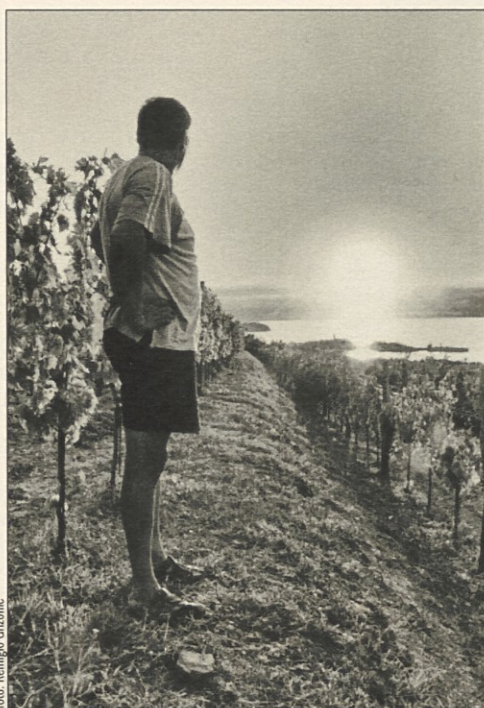

Foto: Remigio Grizonic

A traktor se seveda spleča imeti, če imaš več kot 1000 trt in tako se je začela zgodba o vinu ... Opravil je kletarski tečaj in obenem ugotovil, da o vinu in kletarjenju »nima pojma«. V roke je vzel ustrezno literaturo in obiskoval različne tečaje in vinarje, tudi v tujini, s katerimi ji pridobil potrebno znanje, da je njegovo popoldansko kmetovanje dozorelo v pravi posel.

Leta 1999 je začela nastajati vinska klet Zaro s pripadajočo vinogradniško turistično kmetijo ter z izletom na morju, ob kozarcu vina iz vinograda s pogledom na morje, kot dodatni ponudbi. Prva steklenica z vsemi potrebnimi papirji in poimenovana Zaro je prišla med nas leta 2002. Trenutno obdelujejo 23 hektarjev zemlje in s tem se uvrščajo med največje družinske vinogradnike v Izoli. Potrebni so približno deset ljudi, ki delujejo usklajeno in za katere Bruno Zaro pravi, da jim povsem zaupa, zato da pridelajo od 80 do 100 tisoč litrov vina letno.

»Vinograd je slika vinogradnika in vinarja«, je prepričan Bruno Zaro, ki pridelava približno enako razmerje belih in črnih vin, ter pobudnik

mnogih projektov, ki so zaznamovali Izolo in se dogajajo pod njegovim okriljem, med katerimi je zagotovo najbolj znan Ženske in vino, ki se dogaja že 7 let in ima vselej pečat dobrodelnosti. Prav tako je Bruno Zaro ustanovitelj in član konzorcija Vin Istre, ki je organizirano kot gospodarsko interesno združenje.

Kot člani Konzorcija istrski vinarji na različnih sejnih, na primer v Milanu in drugod doma in po svetu, nastopajo pod skupnim imenom. Trenutno združuje 18 vinarjev. Konzorcij tačas miruje, a še vedno živi, pravi Zaro.

Lani se je v Manziolijevi palači prvič zgodil festival Orange wine, slavnostna prireditev oranžnih vin in letos 26. aprila se bo festival ponovil. Okušali bomo lahko vina iz Slovenije, Hrvaške, Italije, Avstrije, Srbije in celo Gruzije. »Oranžna vina so vina iz belega grozdja, iz vseh belih sort, ki macerirajo 3 ali 4 dni, nekatera celo 20 dni, zato da dobijo močno, zelo intenzivno barvo«, je pojasnil izolski vinar. Letos bo v festivalu Oranžnih vin sodelovalo 6 gostinskih lokalov, ki bodo ponujali Oranžni meni, se pravi meni z jedmi, v katerih se bohotijo tiste sestavine iz naših vrtov in morja, ki se prilagajajo k oranžnim vinom.

Načrtov za prihodnost Brunu Zaru ne manjka, njegova trenutno največja želja pa je postaviti novo vinsko klet. Ob zaključku večera nas je Bruno Zaro pogostil s svojim Negrom tenero, Folom biancom in vinom Le Donne 2012.

Mestna knjižnica Izola z Večernimi klepeti z »Zanimivimi Izolani« želi od leta 2006 svojim sokrajanom približati ljudi »iz sosednje ulice«, posameznike ali skupine, ki so s svojim delovanjem in izkušnjami oblikovali ali še oblikujejo vzdušje v našem mestecu. Knjižnica že dolgo ni več zgolj izposojevalnica knjig. Je kulturno, socialno, izobraževalno, komunikacijsko in ja, če želite, tudi duhovno središče, kjer lahko uporabniki knjižničnih storitev zadostijo svojim najrazličnejšim izobraževalnim potrebam ali zgolj potešijo radovednosti po leposlovnih, zgodovinskih, potopisnih, znanstvenih, duhovnih in drugih vsebinah. Z gotovostjo si drznem trditi, da prav z vsako vsebino, ki jo predstavljamo na knjižničnih prireditvah krepimo duha, tešimo radovednost in širimo obzorja.

Ksenija Orel

Delavnice o izolski zgodovini

Vračajo se Delavnice izolske zgodovine, ki prinašajo štiri predavanja v toku celega leta. Večere bo vodil Silvano Sau.

Prvi dve, v aprilu in maju, se vežejo na določeno zgodovinsko dogajanje, ko se je leta 1253 Izola odločila omehčati povezavo celotne populacije z benediktinskimi nunami iz Ogleja. Ob tej priložnosti se je Izola 760 let nazaj proglasila kot »Svobodna občina Izola«.

Že naslov prvega predavanja nakazuje predvideno vsebino: Izola in Cesar Karel Veliki – kaj imata skupnega oziroma kako je prišlo do tega, da so Izolani postali podložniki nun iz Ogleja?

Izola, Palača Manzioli, Petek, 19. aprila 2013 ob 19.00 uri

Zahtevno delo mladih gledališnikov

Sreda in četrtek (10. in 11.4.) sta bila za nekatere učence OŠ Livade dneva, ki sta jih zaznamovala z bogato izkušnjo, saj so kot člani gledališkega kluba in krožka nastopali najprej na piranski gimnaziji nato pa še na svoji šoli.

Za gostovanje v Piranu je »kriva« bivša učenka OŠ Livade, Gaja Jenko, ki je kot gimnazijka v okviru seminarske naloge na temo Ateistični eksistencializem za uprizoritev izbrala delo Jeana Paule Sartra: ZAPRTA VRATA, kjer je v ospredju človek – njegova svoboda in celovita odgovornost samemu sebi. Taisti človek nenehno obračunava z lastno neiskrenostjo, tesnobo, bojznijo pred dejanji. Predstavo so dan kasneje odigrali še na OŠ Livade, in sicer po predstavitvi bogate bire izbirnih predmetov za naslednje šolsko obdobje. Čeprav je štiripersona detelja nastopajočih iz 8. razreda in je filozofska drama dokaj zahteven zalogaj zanje, so svoje poslanstvo suvereno izpeljali.

Mentorica gledališkega krožka: Nevenka Čermelj Sedmak

Bil je prijatelj, sodelavec, umetnik ...

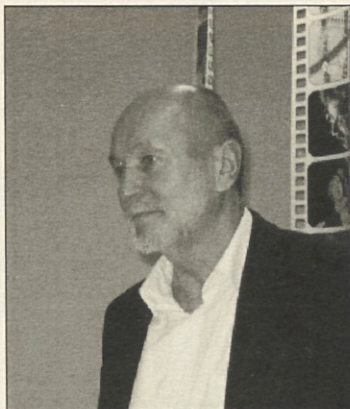
V sredo, 3. aprila, je po hudi bolezni preminil Janez Marinšek, ki je v tandemu s Konijem Steinbacherjem prispeval k podobi slovenskega animiranega filma.

Janez Marinšek je bil eden tistih Izolanov in Istranov, ki so največ storili za razvoj in uveljavljanje filmske kulture v slovenski Istri. V ta del zgodovine se je zapisal kot ustvarjalec pa tudi kot organizator in motivator mladih obiskovalcev filmskih predstav.

Rodil se je leta 1942. Po poklicu je bil ekonomist, na področju kinematografije je deloval kot direktor Globus filma Koper in kot predstavnik distribucije Vesna film Ljubljana, sredi devetdesetih pa tudi na Filmskem skladu Republike Slovenije, sedanjem Slovenskem filmskem centru.

Prvi film s Konijem

Poleti leta 1970 sta Janez Marinšek in Koni Steinbacher na Goriški 9 snovala svoj prvi animirani film **Govornik**. Opogumil ju je velik uspeh filma **Ribič**, ki so ga pod mentorskim vodstvom Konija Steinbacherja ustvarili otroci na osnovni šoli **Vojka Šmuc** v Izoli. Oktobra je **Govornik** prejel Zlato medaljo na takratnem jugoslovanskem festivalu amaterskega filma. Na temo pesmi skupine Farao ni sta leta 1971 ustvarila morda prvi jugoslovanski rock video, **Figov list**, ki pa je bil vendarle predvsem animirani film. Leto kasneje sta naredila še **Supermana**. Za svoje amaterske filme sta prejela okoli 70 priznanj in nagrad doma in v tujini.

Profesionalizacija

Svojo profesionalno pot sta nadaljevala pri takratnem edinem slovenskem producentu **Viba film** in v letih 1973-1975 posnela animirane filme **Telematerija**, **Študent in Prehitevanje**. Leta 1975 sta za animirani film **Študent** prejela srebrna medaljo mesta Beograd. Leta 1977 sta Janez Marinšek in Koni Steinbacher za opus animiranih filmov prejela **nagrado Prešernovega sklada**.

Samostojno delo

Leta 1978 je Janez Marinšek samostojno režiral animirani film **Gor**, za katerega je scenarij napisal pisatelj **Marjan Tomšič**, **Janez Marinšek** pa je bil tudi glavni animator. S Konijem Steinbacherjem sta ponovno sodelovala v letih 1987-1988, ko je nastala serija animiranih filmov z naslovom **Kače**.

Slikali bodo s hrano

Na sečoveljski Formi vivi bodo v četrtek popoldne pripravili prav posebno prireditev, nekakšno mešanico enologije, kulinarike, slikarstva, zdravega življenja, naravne hrane in še česa. Prireditve, ki so jo poimenovali Zgodnja art večerja bo namreč predstavila edinstven pristop do umetnosti.

Za slikarski del prireditve bo zadolžena **Ksenija Pfeifer**, ki je tudi mentorica slikarske skupine Univerze za tretje življenjsko obdobje iz Izole. Članice likovne skupine, ki obstaja že peto leto, prvi dve leti jih je vodila mentorica **Martina Žerjal**, so v zadnjem obdobju že razstavljale v izolski Sončni dvorani in v Mestni knjižnici Izola. Zdaj pa se bodo nekatere med njimi udeležile tudi tega zanimivega dogodka na Formi vivi, kjer bodo slikale z naravnimi barvili oziroma s tistim, kar bodo drugi skuhali in pojedli.

Risanje z naravnimi barvili je sicer staro kot so stare prve človekove risbe, risanje s hrano pa je nekaj posebnega.

A slikarski ni edini del prireditve, saj je soorganizator tudi **Daniel Pirc**, kuharski kreativci, ki bo prikazal drugačen pristop in pripravo jedi, poimenovano "Sense food".

Sicer pa bodo likovniki društva likovnih pedagogov primorja in ostali gostje slikali in ustvarjali na platna z organskimi barvili, kot so olja, vino in zelenjava, medtem ko bo dogajanje v fotografski objektiv ujela fotografinja **Slavica Isovska**.

Manjkala ne bo niti pristna istrska glasba. To bosta pričarala **Alenka in Marino Kranjac**, glasbeni del pa bosta dopolnila pevka **Tina Krmac** in kitarist **Andrej Rot**.

Producent

Po osamosvojitvi Slovenije se je Janez Marinšek preizkusil tudi kot koproducent. Leta 2007 je sodeloval pri kratkem animiranem filmu **Lepa nedelja pri Sv. Jakobu na Resniku**, kjer je režijo zaupal staremu prijatelju in sodelavcu Koniju Steinbacherju. Leta 2009 pa je kot koproducent prvič sodeloval tudi pri igranem srednjemetražnem filmu **Moje počitnice**, v režiji Aleša Ferencarja.

Slovo in retrospektiva

Čeprav je velik del življenja preživel izven našega mesta, je ostal navezan na to okolje in tukaj je našel tudi svoj zadnji dom, saj smo se od njega poslovili na izolskem pokopališču. Njegovi sodelavci in prijatelji pa se ga bodo spomnili 13. maja, ko bo v Ljubljani retrospektiva njegovih del, ki jo bomo morda dobili na ogled tudi v Izoli.

ur

DRUGI O NAS

Študenti arhitekture oživljajo Izolo

(Šolski razgledi, 29.3.2013, avtor: (LL) / rubrika: utrip)

Pred dnevi so v središču Izole, na Ljubljanski ulici, v prostorih društva Izolani (Plac), odprli posebno razstavo arhitekturnih rešitev z načrti in maketami za prenovu mesta Vzidave v starem mestu Izola.

Vse to so pripravili študenti lanskega drugega letnika (14 strateških vzidav) in lanskega tretjega (9 velikih projektov) Fakultete za arhitekturo Univerze Ljubljana v sklopu seminarja **Arhitektura mesta - Prenova primorskih mest, Izola 2025 - pod mentorstvom prof. Janeza Koželja**. Mladi so dobili za nalogo, da oblikujejo vzidave na različnih lokacijah stare Izole. Vsaka tovrstna naloga je pravi izziv za nadebudne arhitekte. »Vsaka novozgrajena hiša prostor zmeraj spremeni, ne glede na to, ali je že pozidan od prej ali ne; a prave vzidave so le tiste, s katerimi zapolnimo vrzeli v že izoblikovan prostor,« pojasnjuje profesor. Vsaka praznina v starem mestnem jedru je enkratna, zato pri vzidavah ni že uveljavljenih rešitev, pač pa se je treba vsaki lokaciji na novo prilagoditi. »Tako lahko nova arhitektura staro ovrednoti - podredi se obstoječemu tkivu, ga dopolni in preoblikuje. Z vsako vzidavo nove hiše se staro mesto prenovi in pomladi,« je prepričan profesor in dodaja: »Ne gre samo za pozidavo zdaj 'odpadnih' prostorov, pač pa za prinašanje novega življenja v mesto in seveda s tem tudi za oživljanje.«

Razstava bo na ogled dva tedna. Svoje projekte predstavljajo: **Baltasar Gralla, Darja Horvat, Teodor Hribovšek, Nika Ivančič, Katja Jaličič, Črt Jaklič, Maja Jakša, Maruša Jamnik, Silva Janežič, Jerneja Jenko, Špela Jerkič, Alenka Krampf, Neža Kravos, Tina Silič, Lea Lipovšek, Maruša Lemut, Klemen Korošec, Blaž Lozej, Jan Lavtar, Jan Klajder, Andrea Bušić, Ana Burić, Živa Lorber, Tanja Lozej, Anja Cimerman, Simone Gostner, Nikolina Lukin, Barbara Petek, Mateja Kovač in Špela Kren**.

Še to: vse, kar je prikazano in si lahko ogledate tudi vi, je ustvarjeno z ljubeznijo do tega obmorskega mesta.

Med študenti je tudi Izolanka **Alenka Krampf**, s katero bi radi opravili pogovor a ne najdemo kontakta z njo. Če nam kdo lahko pomaga naj to sporoči na 040 211 434.

ur

Izola, 26. 4. 2013
Manziličev trg

Festival oranžnih vin

Oranžna je postala četrta barva vin. Gre za bela macerirana vina, narejena s postopki za rdeča, torej s podaljšanim stikom jagodnih kožic z moštom. V primorskih in sosednjih vinorodnih okoliših v Italiji in na Hrvaškem je kar nekaj pridelovalcev, ki sodijo med najbolj uveljavljene na svetovni sceni oranžnih vin. Pridelava oranžnih vin je praviloma sonaravna, pri nekaterih vinarijih tudi ekološka.

V petek, 26. aprila, bo v Izoli najbolj temeljito slovensko soočenje z oranžnimi vini doslej. S svojimi vini se bodo predstavili vinarji iz enega od svetovnih epicentrov pridelave oranžnih vin iz Slovenije, Italije in Hrvaške ter vinarji iz Avstrije, Gruzije in Srbije.

Bolje pozno kot nikoli

Ob 1.000 številki Mandrača smo prejeli številne čestitke naših bralcev in sodelavcev. Nekatere smo že objavili nekatere so čakale na svoj prostor. Nekatere so bile zgolj čestitke, druge pa kar prave ocene našega dela, mi pa smo veseli obojih, pripomb na naše delo pa tudi zdaj, ko je šla obletnica mimo.

Lahko, da sem malo pozen, zagotovo pa ne prepozen. Čestitam za 1000 izvodov in ostanite vsaj tako dobri kot ste. Na Kraški 18 (v Izoli seveda) smo že dolgo naročniki Mandrača. Kot zakleto prepričan Izolan, četudi bi me deportirali na Mars, bi pogrešal Mandrač v četrtek bolj kot sonce na nebu tega dne.

Pišite še naprej o dogajanju v Izoli, napovedite dogodke in prireditve če je le možno 1 teden vnapij (in ne od četrta do prve nedelje) in pišite še naprej kot doslej na uvodni strani (Mef), pa še kaj iz naše preteklosti, ki ni za smetišče zgodovine, čeprav bi nekateri lahko želeli prav to. Predlagam, da redno objavljate retrospektivo izolskih dogodkov s kakšno fotografijo in opisom, nekako podobno kot to počnejo na Tedniku TV SLO; mislim, da bi zanimalo in razveselilo mnoge Izolane. Včasih so bile Gojkove razglednice. Ni več Gojka in ni več razglednic. A materiala je veliko v razni literaturi (sicer ne vem kako je z avtorskimi pravicami v tem primeru). In predvsem potrudite se, da se vam ne zgodi, da postanete še en tednik manj na trgu. Brez Mandrača bi nekaj manjkalo pravim Izolanom.

Ni vse le črno in belo

Sem otrok socializma, odrasel in univerzitetno sem se izšolal v časih, ko je za to bilo še dobro poskrbljeno in takoj dan po diplomi me je kot štipendista čakala služba v razvoju tovarne, ki je danes bolj spomin na slavne čase, ko so jugoslovansko tovarno mopedov cenili daleč naokrog in smo na dirkah premagali vso konkurenco od Nemcev do Japoncev. Čeprav za skromno plačo, a vendar za prvo službo zanesljiva zaposlitev (kar za moje otroke niti najboljša šlogarica verjetno ne bi znala napovedati) in odskočna deska za naprej ter nepozabna krasna izkušnja. Od takrat bo minilo kmalu 20 let in s polno paro sem tudi jaz v novi dobi in kapitalizmu, v katerem sicer vsaj za zdaj kar uspešno shajam, a se nekaterih stvari iz časov pred 1991 rad spominjam, ker ni bilo vse tako črno kot nekateri trdijo danes, kot tudi nikakor ni danes rožnato, kot se je mislilo da bo po 1991. Zato se kdaj pa kdaj spomnite na čase pred 1991 in kakšno zapišite o tem, morda tudi kot primerjavo z današnjimi časi...

Z veseljem prebiram tudi kolumno vašega sodelavca iz Ljubljane in tudi on naj piše kar je pisal doslej, upam le, da bo nekoč zapisal, da smo bliže Švici in ne Ugandi, pa ne zato, ker je narobe napisal, da smo bliže Ugandi ampak ker je ta druga Švica žal res še zelo, zelo daleč.

Moto dirke v Portorožu, 8.9.1963

Pišite o tovarnah

In želim si, da bi čimvečkrat pisali in objavili kake arhivske fotografije iz naše polpretekle zgodovine, o tovarnah, ki so nekoč dajale kruh mnogim in ki so jih povojne generacije zgradile iz nič (Mehanotehnika, Oprema, Stavbenik, Tomos, 2. Oktober idr.) nato pa nove generacije in novi časi izbrisali v tem sistemu, ki so ga socialistično imenovali »gnili kapitalizem«. Najdite ljudi iz tistih generacij, ki so te tovarne gradile, ki so z večjo mero solidarnosti, požrtvovalnosti, entuziazma in zanosu kot bi to naredili danes, prispevali k temu, da so se naši mopedi vozili po svetu, z izolskimi igračami igrali od tu do preko atlantika, da se je v Izoli delalo pohištvo, da smo imeli prav v Izoli največjo ribiško floto v Jadranu od katere sta ostala le še »Jež« ter »Zlatoperka« in še kaka lesenjača. Kot otrok sem videl dok priti v IZ in gledal sem ga kako je odhajal na Ciper. Gledal sem razrez Ribe I in II. Nisem imel nič z Mehanom, a mi je bilo vseeno žal, da je končal tako kot je. In še Delamaris naj bi odšel.

Kaj bo ostalo?

Ali je perspektiva beton na Belih skalah, pomoli vse do Ronka, mega marina čez cel zaliv? Zato pišite in objavljajte kako smo živeli nekoč. Bolj skromno kot danes a vendar je bilo tudi kaj lepše, ne trdim da vse. Dobro se spominjam zelene travice na mestu, kjer je zdaj asfaltirano parkirišče marine (plato desno pred zapornico in hišico - smer proti Sansimonu). Rad se sprehajam skozi marino, a lepše je bilo videti zeleno travico in za njo skale ter morje pred 20 in več leti, pa pogled na flišne stene proti Belim skalam... Zato opozarjajte in bodite glasni, če bodo slučajno ogrevali hruške betona za UPI do Ronka. Če to dovolimo, je pa res konec. Naj zalijejo z betonom potem še flišne stene, da ne bodo kvarile videza pomolov in betonske obale. In najboljše še nas, da ne bi gledali te bede...

Bojan Žele

Bralci že vemo

Nedvomno je Mandrač postal in ostal časopis Izolanov, saj vedno prinaša aktualne vesti, ki so velikokrat tudi drugačne od državnega establishmenta in če že hočete, ki so drugačne od volje vsakokratne politične vrhuške, pa najsi bodi, da je ta v Izoli ali pa v Ljubljani. Prav odprtost in vsestranskost, si je mogoče prebrati v vsebini vsakokratnega mandrača, saj je prav gotovo to tudi mesto, kjer lahko vsak zasuka pero in postane njegov akter in oblikovalec.

Verjemite, za svobodo novinarskega peresa se spleča potruditi, da bo Mandrač še naprej izhajal in da bomo, kolikor bo to potrebno, začeli s samoprispevkom.

Zato, komaj čakam njegov 2.000 izvod, le še na mnoga leta uredništvo in tvorcem njegove identitete

Zoran

Rada imam pot v trafiko

Ko sem se pred tremi leti začela udomačevati tudi v Izoli (ne le v Ljubljani, kjer pretežno živim zadnja tri desetletja), je bila ena prvih poti v trafiko. Kupila sem, seveda, Primorske novice, ob tem pa povprašala, če je v tem okolju tudi kakšen lokalni časopis. To je bil moj prvi stik z Mandračem.

Redno ga kupujem (izjemoma kak teden ne). Če ne pridem pravi čas, me počaka številka - prijazna prodajalka jo zame "rezervira". Tudi te, jubilejne tisoče, ne bi dobila, če mi je ne bi dali "na stran". Naročnica nisem, prav zato ne, ker nisem zmeraj samo na izolskem naslovu. Pa tudi poseben čar mi je iti v trafiko, kupiti in posedeti kje ob kavi ali na plaži in listati Mandrača. Najprej pregledam napoved dogajanja (marsikatera zanimiva reč bi mi ušla, če zanjo ne bi zvedela prav v Mandraču), potem pa uvodnik. Tako zvem za aktualne žulje v izolskem okolju, seveda pa še domala zmeraj strinjam z razmišljanjem. Z veseljem prebiram tudi Odičeve zapise, pa tiste iz Kajuhove; preberem razne pogovore in tako zvem za zanimive ljudi in življenjske poti s tega konca. Tako sem recimo izvedela, da je tudi Renato Chicco povezan z Izolo (prav nič ga ne poznam, a že dolgo imam njegovo zgoščenko, ki je pred leti izšla pri založbi Goga - Renato Chicco Quartet: Terrestrial; prav rada jo poslušam). Seveda sem pozorna tudi na karikature, ki dajejo vsakemu časopisu poseben čar. Ja, fine, aktualne so! Dolgo jih nisem povezala s prijaznim umetnikom z Ljubljanske ulice; ko sem mu to povedala in mu čestitala zanje, mi je podaril knjigo, v kateri so zbrane, izdali pa ste jo vi. Skratka, Mandrač je zame del Izole, Izolo pa imam - rada. Nekaj je v tej Izoli; neka posebna milina, toplina, posebna odprtost in lepota - to ji daje očarljiva arhitektura, prebivalci in tudi - Mandrač.

Želim vam še veliko števil, za začetek vsaj toliko, da tej jubilejni dodate na koncu še eno ničlo. In tako naprej:)))

Seveda imam takšne želje jaz, ki sem po letih že tudi sredi življenja (pri petdesetih in že malo čez), mnogi mlajši že počasi zgubljajo občutek za tiskane izdaje. Tudi sama sem navdušena nad novo tehnologijo, predvsem nad možnostmi, k jih ponuja. Teh skoraj ni mogoče prešteti, kaj šele jih vse osvojiti in uporabljati. Seveda se trudim, kolikor zmorem in moram. In marsikakšno pot so mi vse te novosti prihranile in sploh omogočile.

A morda se še bolj od vseh teh prednosti zavedam tudi druge plati, torej tistega, kar nam ves ta razvoj odnaša. To laže razumejo starejši in moja generacija, Mef zagotovo, morda tudi še tisti, ki so kakšno desetletje mlajši, drugi pa že skorajda ne... Vrsta komunikacije se spreminja, način vedenja; kaj šele druženja. Vse to vpliva tudi na razmišljanje. Včasih smo se več pogovarjali, razpravljali, se poglobljali v različne teme, probleme. Zdaj je več hitre izmenjave mnenj, hitrih srečanj...

Za knjigo, za tisk si je treba vzeti čas. Prav tako za prijatelje. In tak čas si je lepo vzeti, to je nekaj najlepšega in najbolj dragocenega. To bogati, širi, ogromno daje. In prav vse to se danes, žal, zgublja in je manj »in«.

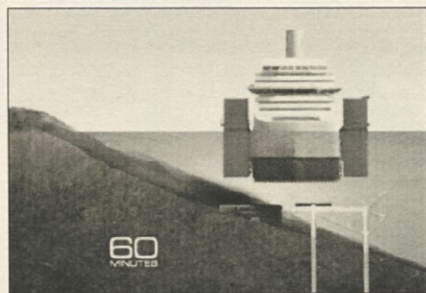
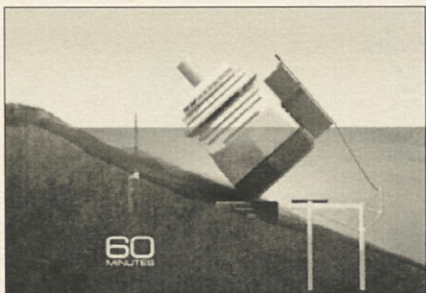
A tudi Mandrač pripomore k ohranjanju podobnih dragocenih vrednot. In Ljubljanska ulica, srčika Izole, tudi zelo... Mandrač, še na mnoga leta.

Lučka

Nesreča za barko je sreča za otok

Pred slabim letom in pol je ob italijanskem otočku Giglio nasedla super-moderna ladijska križarka Costa Concordia, v času nesreče pa je bilo na njej 4229 potnikov. Umrlo je 32 potnikov in članov posadke, dveh trupel reševalci še niso našli. Kapitan ladje Schettino je v hišnem priporu, zaradi povzročitve smrti iz malomarnosti pa mu grozi do 15 let zapora.

Reševanje nasedle in prevrnjene velikanke je sila zahtevna naloga ob kateri se združujejo številna specializirana podjetja. Načrt reševanja sta pripravila ameriškega podjetje **Titan Salvage** in italijanska družba **Micoperi**. 290-metrov dolgo ladjo bodo najprej stabilizirali, da bi ji preprečili potopitev. Ob bok tistega dela ladje, ki je nad vodo, bodo pritrdili z vodo napolnjene rezervoarje. Dva žerjava, pritrjena na podvodno ploščad poleg ladje, jo bosta dvignila, pri tem pa bodo rezervoarje premestili na drugo stran ladje, jih izpraznili in napolnili z zrakom, da bo ladja ostala nad gladino vode. **To bo menda največja akcija odstranjevanja ladje v zgodovini**, dela naj bi stala okoli **300 milijonov** ameriških dolarjev in trajala kakšno leto dni. Med množico tistih, ki sodelujejo pri reševanju Concordie je tudi **Mirko Andrejčič**, donedavni kapitan ribiške ladje Droga 2, ki je že pred dobrim letom, naveličan postopanja med čakanjem na kakšno spremembo poslovne politike podjetja in pometanja dvorišča nekdanje hladilnice, dal odpoved na Ribi in začel iskati drugo delo - na morju, seveda. Po razmeroma dolgem čakanju je bil pripravljen sprejeti katerokoli delo na barki, saj je denarja enostavno zmanjkalo in tako je postal **mornar - kuhar na vlačilcu**, ki sicer vleče različne tovore po Jadranu, zdaj pa je vključen tudi v reševanje Concordije. Pravzaprav so zadržani za **dovoz različnega orodja in drugih materialov** za gradnjo podvodne ploščadi za dvigala, ter materialov za namestitev bočnih posod, ki jih bodo napolnili z zrakom, tako da bodo lahko ladjo odveli do ladjedelnice v Livornu, kjer jo bodo razrezali.

Povedal je, da je bila tragedija Concordie pravzaprav sreča za otok Giglio, saj imajo tam, zaradi reševanja omenjene ladje, že **za leto vnaprej rezervirane vse turistične kapacitete**, delajo tudi gostilne in ostale storitve, ki jih potrebujejo številni delavci, poleg tega pa si hodijo barko ogledovati tudi turisti, tako da so prebivalci otočka na nek način zadovoljni. Če bi se vse izšlo brez človeških žrtev in težav za okolje, bi bila nesreča izvrstna promocija.

Sicer pa je še dodal, da je delo na vlačilcu dobro plačano, zaposlen je preko koprškega urada italijanske firme, vendar pa delajo po dva meseca in nato so dva meseca doma, tako da je v povprečju plača le malo boljša kot je bila na Ribi. Povedal je še zanimivost, da je za kapitana imel nekdanjega pripravnika na izolski ribiški barki, zato se je tudi sam odločil za dodatno izobraževanje, da bo lahko prevzel tudi odgovornejša in bolj plačana dela na ladji. "Pašto zna skuhati vsak", je dejal, "upravljal s tako velikim vlačilcem pa ni ravno mačji kašelj."

D.M.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodám dvosobno stanovanje (57,5m²) v centru Murske sobote, v pritličju, z pridobljenim gradbenim dovoljenjem za preureditev v poslovni prostor. Lasten zavarovan parkirni prostor. cena 1.000 eur m². tel 041 671 081
- Prodám garsonjero v centru Izole - 040 199 749

KUPIMO

Hišo, del hiše ali stanovanja z vrtom v bližini doma Dva topola, kupim. tel.: 041 647 400

NAJAMEMO

- Najamem enosobno stanovanje. Tel 070 530 781
- Iščem enoinpolsobno ali dvosobno stanovanje v izoli ali Kopr. tel 070 530 781

ODDAMO

- Oddamo poslovni prostor za frizersko dejavnost ali nego telesa v obrtni coni Tel: 041 512 783

VOZILA IN PLOVILA

- Prodám nov Električni -Skuter Beta 12BF, 25ccm, vozen brez čelade in izpita, zelo ugodno tel. 040 563 542 ali 05 641 31 37
- Prodám pasaro dolžine 4,8 m z motorjem Yamaha 6 skora - naj nov cena 2.200,00 eur.
- Barko s komunalnim privozom, najraje pasaro, kupim. Tel.: 041 647 400

Selma Bižal s.p.

RAZLIČNA POMOČ NA DOMU

-čiščenje, likanje, gospodinjstvo
ČIŠČENJE POSLOVNIH PROSTOROV IN STANOVANJSKIH STAVB
- pometanje hodnikov, stopnišč, pomivanje oken, vrat itd.
DNEVNO ČIŠČENJE IN VZDRŽEVANJE STANOVANJ
DNEVNA POMOČ OSTARELIM
DNEVNO VARSTVO OTROK

Informacije na: 040 187 784

PODARIM oblačila in drugo opremo za dojenčka. Pokličite 041753166, Andreja. Smo v Piranu.

RAZNO

- Podarim kuhinjo Marles v zelo dobrem stanju. Vključene so stenske omarice, posamezni elementi in korito. Tel.: 041-679-306
- Prodám skoraj nov počivalnik z električnimi nastavitvami. Cena po dogovoru. informacije na telefon 041-717 814
- Prodám športno ribiško opremo- 040 199 749
- Prodám 20 let stare oljke sorte belica, lokacija Šared nad izolo. Cena po dogovoru. Tel.: 030 604 465

DELO

- Brivnice in česalnice d.o.o., Koper iščemo, za poslovno enoto Izola, frizerko z 2 letnimi delovnimi izkušnjami za redno zaposlitev Tel 040 982 298
- Ponujam pomoč pri hišnih opravilih: čiščenje, likanje, pomivanje posode, po potrebi tudi starejšim osebam. tel 070 588 749
- Ponujam inštrukcije Matematike, Fizike, Kemije in Angleščine za osnovnošolce in srednješolce. Mentorstvo pri pripravi na izpite in izdelavi seminarskih nalog. Tel.: 041 345 634
- NUDIM pomoč na domu ter čiščenje poslovnih in stanovanjskih prostorov, najraje v okolici Pirana ali Lucije. Pokličite 041 753 166.
- INŠTRUKCIJE francoščine za osnovne in srednje šole nudim. 031 413 233, Piran
- Pomagam vam uspešno reševati težave z italijanščino in/ali angleščino - inštrukcije za vse stopnje. Portorož 041-55 66 38
- Za hitro in strokovno lektoriranje diplomskih nalog in vseh ostalih besedil v slovenskem jeziku brž pokličite na 041 884 573
- Iščem delo 051 726 857

UKO CON BUCO

fotopiše: MU

Avtor rubrike veliko hodi peš, še večkrat se vozi naokrog s kolesom in tako naleti na težave, ki jih odgovorni velikokrat spregledajo ali pa jih ne predvidijo. Tako je opazil, da je veliko prometnih znakov oziroma signalizacij postavljenih kar sredi pločnikov in dejansko ovira normalno hojo pešcev, kaj šele vožnjo z invalidskimi vozički. Glede na to, da ponekod le poskrbijo za pravo umestitev stebričkov bi veljalo slediti dobrim primerom.

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
zdaj pa pripravljamo tudi

bogate **MALICE**

4,00 € - 5,00 €

okusna **KOSILA**

7,00 €

prava nedeljska **KOSILA**

7,5 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Matohov kot

Morda kopalec sredi aprila pred leti ne bi bil nič nenavadnega, a letos je posebno leto. Zima je stiskala zobe in trmasto vstrajala skozi celo pomlad, ta pa je imela vsega le nekaj ur časa, da se nam predstavi in že je svoje mesto prepustila zgodnjemu poletju. Pravijo, da prva lastovka še ne prinese pomladi, a prvi kopalec prinese poletje. Tako je tudi prav.

Že res, da se je število obiskovalcev ta konec tedna hudo povzpelo, a ob pogledu na odpadke po mestu, smo se vprašali, kako bo šele poleti. Dejstvo je, da kljub vsem olajševalnim okoliščinam, to ni najlepši pogled na "turistično" atrakcijo.

V soboto je bil v Izoli ponovno sejem starin. Sicer povsem rutinski sejem se je spremenil v enega izmed najboljše obiskanih, saj je v soboto, prvič letos, prav zares izza oblakov pokukalo spomladansko sonce. Ne vemo sicer, kako so bili z obiskom zadovoljni razstavljalci, a količinsko gledano, sejmu ni manjkalo ničesar.

V soboto je bilo v Koprski glasbeni šoli regijsko tekmovanje učencev harmonike, na katerem je nastopilo več kot 40 učencev in komornih skupin Primorske. Tudi učenci glasbene šole Izola so se tekmovanja udeležili in domov prinesli zlata in srebrna priznanja, ter lepe zlate medalje (ročno delo varstveno delovnega centra Ajdovščina-Vipava). Čez 10 dni se bodo odpravili v Pulo na mednarodno tekmovanje. Držimo pesti!

Srednješolski krvodajalci

Dne 28.3. smo se dijaki in dijakinje Srednje šole Pietro Coppo Izola in Gimnazije Piran, ki je nosilka vsakoletne akcije, zbrali v Centru za transfuzijsko dejavnost v Izoli. V akcijo se je vključilo tudi nekaj profesorjev tako iz Izole kot iz Pirana. Za nekatere je bil tisti dan poseben, saj so prvič darovali kri, drugi pa so redni krvodajalci. Po opravljenem dnevu smo bili vsi ponosni nase, da smo lahko nekomu pomagali in večina »začetnikov« se je odločila, da bodo redni krvodajalci.

Menimo, da bi vse šole morale organizirati tovrstno akcijo, saj bi na tak način bilo več krvodajalcev.

Laura in Dijana, 4. letnik ekonomske smeri